

De Soroptimist

jaargang 86
nummer 1
december 2018

Friendship Days
even nagenieten

Topjaar voor
School for Justice

Ramona Kaspers
helpt Sint Maarten

Van de Uniepresident

Als ik dit schrijf zit ik volop in de voorbereidingen van de activiteiten voor Orange the World, de acties voor het stoppen van geweld tegen vrouwen en meisjes. En dat botst met alles rond de kersttijd, als jullie

dit lezen, wanneer er weer veel woorden over vrede op aarde gesproken worden, wat bij mij thuis regelmatig verbasterd wordt tot 'vreten op aarde'. Dat laatste vanwege de rijkelijk voorziene kerstdiners.

Ik denk wel eens: we hebben het hier eigenlijk een beetje té goed. We lezen en zien wel veel van wat er in de rest van de wereld nog aan noden zijn, maar kunnen dat doen vanuit onze luxepositie. Dan kunnen we maar beter van de nood een deugd maken. Zoals het verkopen van heel veel chocoladeletters en harten, heel veel oranje armbandjes voor het fonds van UN-women, heel veel kaartjes voor concerten, filmvoorstellingen enzovoort. En dat gaat ons volgens mij steeds beter af. Ik heb het niet opgeteld, maar ik zie fantastische opbrengsten van allerlei acties langs komen. En het meeste raakt me het enthousiasme van de clubs die trots hun resultaten presenteren. We weten allemaal wat voor werk er daarachter vaak schuil gaat en ook welke saamhorigheid dat oplevert. Gevoelens die goed bij kerst passen, saamhorigheid en een tevreden gevoel over je prestaties ten behoeve van een ander.

Ik wens jullie allemaal gezellige (en duurzame) feestdagen. En ik wens ons allemaal weer een succesvol 2019!

Nienke Feenstra
Interim-Uniepresident

Sorooptimist International (1921)

80.000 leden, 3.000 clubs in 132 landen
Vakvrouwen voor vrouwen

Onze 5 doelen

- 1 Het vergroten van toegang tot onderwijs voor vrouwen en meisjes
- 2 Het verbeteren van duurzame mogelijkheden voor economische zelfstandigheid van vrouwen
- 3 Het elimineren van geweld tegen vrouwen en meisjes en het bevorderen van deelname van vrouwen aan vredesoplossingen
- 4 Het zorgen voor voedselzekerheid en toegang tot goede gezondheidszorg
- 5 Het betrekken van vrouwen bij duurzame ontwikkeling en het verminderen van de gevolgen van klimaatverandering en natuurrampen

De Sorooptimist is het magazine voor Sorooptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt vier keer per jaar.

Deadlines en verschijningsdata

Nr. 86/2
deadline teksten: 4 februari
verschijningsdatum: 26 maart

Nr. 86/3
deadline teksten: 4 juni
verschijningsdatum: 16 juli

Redactie-adres: redactie@sorooptimist.nl

Redactie: Helma Coolman (hoofdredacteur), Marga Akkerman, Esther Krista Bos, Coosje Hoekstra, Ineke Jungschleger, Heleen Schoone, Dietlindt Seijssener, Heleen van der Sluys, Ally de Vries

Fotografie: Karin van de Kar, Janita Sassen

Grafische opmaak: Vincent Smits

Advertenties

Sorooptimini € 45,-
Sorooptimini dubbel formaat met foto € 85,-
Overige mogelijkheden en tarieven op aanvraag via:
redactie@sorooptimist.nl.

Productie

Ecodrukkers | www.ecodrukkers.nl
Het magazine is duurzaam gedrukt met plantaardige inkt op verantwoord FSC papier en is geheel klimaatneutraal.

Wilt u lid worden of meer informatie?
Kijk op www.sorooptimist.nl
Volg ons op twitter: @NLSorooptimist

Het bureausecretariaat Unie van Sorooptimistclubs is bereikbaar via: info@sorooptimist.nl

www.sorooptimist.nl
www.sorooptimisteurope.org
www.sorooptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

COLOFON

inhoud

Kort nieuws	4
Coverstory Ramona Kaspers helpt Sint Maarten	6
Club- en regionieuws	10
Ledenwerfactie Grote opkomst inloopavonden	11
Dossier Ellen Hoogland bij Ocean CleanUp	12
1001 vrouwen in de 20 ^e eeuw	16
Werkconferentie Impressie	18
'Moderniseer Sorooptimisme' Betoog van Esther Mollema	20
Friendship Days Even nagenieten	22
Club- en regionieuws	24
Mariet Verhoef bij SI	25
Uniebestuur zoekt jou!	26
Club- en regionieuws	28
Wintervergadering Vooruitblik	29
Vakvrouw Marie-Christine Franken onderscheiden	30
Op bezoek bij... Club Berlijn	32
Clubimpuls Is er voor jou	35
School for Justice	36
Mensenrechteneducatie Felisa Tibbitts zoekt Sorooptimisten	39
Sortopia De ideale Sorooptimistenwereld	40
Club Tilburg nieuwe loot aan de stam	41
Estafette Janny Visscher vraagbaak en adviseur	42

6

41

De Vakantiehuisen van de Soroptimisten

→ Soroptimare in Ouddorp (Zuid-Holland)

Uitwaaien of luieren aan het strand in Zuid-Holland vlakbij Renesse.

Meer informatie en reserveren: Aleid D'Hond-Drexhage (0187) 49 04 60
Henriette van Lennep (0187) 64 17 58
of via www.soroptimist.nl (inloggen)
soroptimare@soroptimist.nl

→ Gré Kellerhuis in Epen (Zuid-Limburg)

Geniet van natuur, cultuur en een bourgondische maaltijd in Zuid-Limburg. Er is plaats voor tien personen.

Meer informatie en reserveren: Gwenny Smeets (06-40554180),
Yvonne Schifflers (06-52331815)
of via soroptimist.nl (inloggen)
grekellerhuis@soroptimist.nl

Agenda 2019

- 2 februari** Wintervergadering in het NBC Congrescentrum aan de Blokhoeve in Nieuwegein.
- 8 maart** Internationale Vrouwendag. Laat deze dag niet onopgemerkt voorbijgaan.
- 1 juni** Zomervergadering en Inspirada in Wildlands (Atlas theater) in Emmen.
- 18-21 juli** Soroptimist International Conventie in Kuala Lumpur.
- 28 september** Viering 100 jaar vrouwenkiesrecht: we gaan allemaal naar het Binnenhof! Meer informatie volgt.

In Memoriam naar de website

De overlijdensberichten In Memoriam zijn verhuisd naar de website onder de naam Persoonlijke berichten: soroptimist.nl/nl/inloggen/persoonlijke-berichten. Daar publiceren we de overlijdensberichten in volgorde van binnenkomst onder de titel In Memoriam. Daarnaast noemen we onder de kop Nieuwe Leden Soroptimisten die wij hebben mogen verwelkomen. Een rubriek die al enige tijd geleden uit het blad is verdwenen, nog steeds tot spijt van velen. Een derde rubriek is: onderscheidingen en lustrums, en daarin publiceren we berichten over leden die zijn onderscheiden of een feestje te vieren hebben. De reden van deze wijziging is dat het magazine steeds meer gebruikt wordt voor externe doelen, zoals leden- en fondsenwerving. Met het oog op de privacy vinden we het minder gewenst om zulke persoonlijke berichten in het openbaar met de leden te delen. De online pagina verschijnt achter de inlog en is dus alleen toegankelijk voor leden. Bijdragen voor deze pagina kun je zoals gewoonlijk insturen naar redactie@soroptimist.nl. Wij hopen op ieders begrip.

Dietlindt Seysener, assessor marcom
Helma Coolman, hoofdredacteur

Even voorstellen

Onze oproep voor redacteurs voor De Soroptimist in het maartnummer is niet vergeefs geweest. Meerdere mensen hebben gereageerd. Veel dank voor jullie enthousiasme. Onderstaand stellen we enkele nieuwe gezichten aan jullie voor. Misschien staan ze zomaar een keer bij je op de stoep.

Esther Krista Bos

Esther Krista Bos uit Ede is 47 jaar en lid van club Bennekom en Beekdal. Sinds drie jaar schrijft ze met regelmaat blogs over werk, kinderen en de combinatie daarvan. Naast haar eigen coachbedrijf Shewise is ze docent bij de opleiding Toegepaste Psychologie. Kijk eens op haar website www.shewise.nl. Esther schreef: "Ik zou graag meewerken, ook om meer ervaring op te doen." Dat het met die ervaring wel goed zit kunnen jullie lezen in haar bijdragen.

Marga Akkerman

Marga Akkerman uit Heemstede is lid van club Haarlem-Kennemerland. Ze is auteur van wetenschappelijke publicaties en opvoedboeken. Ze schreef: "Ik heb al vaker op het punt gestaan om me aan te melden voor De Soroptimist. Nu ik met pensioen ben doe ik het wat rustiger aan en heb ik er meer tijd voor." Marga is ruim twintig jaar Soroptimist en is al vol enthousiasme aan de slag.

Women Water Leadership: Adopteer een boerin

De Unie is dit jaar 90 jaar geworden en trakteert! Niet op taarten, maar door samen met alle 100 clubs 90 boerinnen te adopteren. Daarvoor is zo'n € 65.000,- nodig, waaraan het Algemeen Fonds € 50.000,- bijdraagt.

Zo geven we 90 vrouwen een startkapitaal voor een watertank en training om zelf succesvol gewassen te verbouwen op hun droge bodem, met behulp van de opvang van regenwater en de juiste zaden. De opbrengst van de oogst levert op de markt voldoende op om nieuwe zaden te kopen, zodat ze na deze startfinanciering zelfstandig door kunnen ontwikkelen. Dit biedt een uitweg uit de armoede, waarvan de hele familie profiteert. Soroptimisten in Kenia zijn in dit Mwihoko programma de projectleiders en vormen deel van het succes. Help mee de resterende € 15.000,- bij elkaar te krijgen, zodat 90 boerinnen aan dit project kunnen deelnemen. Je (club-)donatie is welkom op NL88 RABO 0148 9536 11 t.n.v. Stichting Projectenbank Soroptimisten (ANBI). Alles lezen over het project? www.soroptimist.nl/nl/www

Dietlindt Seysener
assessor Marcom

Inspirada 2019 in Emmen

Op 1 juni 2019 vindt de Inspirada plaats in Emmen. De vergadering wordt in het Atlas theater gehouden, met uitzicht over de Dierenpark Wildlands. Club Emmen heeft voor de middag zeer afwisselende workshops op mooie en bijzondere plekken in Emmen georganiseerd met als thema 'Ontmoet wereldvrouwen in Emmen'. Na de winterbijeenkomst in februari start de aanmelding via de website van de Unie. Komt allen!

Adverteren in De Soroptimist iets voor jou!

Heb je er al eens over gedacht om een advertentie te plaatsen in De Soroptimist? Je bereikt 3.200 actieve, professionele vrouwen die midden in het leven staan. Vrouwen die altijd in zijn voor iets nieuws, of bereid zijn zich in te zetten voor een goed doel.

Naamsbekendheid maakt veel zaken makkelijker. Daarom zou jouw advertentie of advertorial niet misstaan in ons blad. Over je werk, je bedrijf, een boek dat je hebt geschreven of over een product dat je verkoopt voor jezelf of voor je club. Ook kun je mensen om je heen vragen of ze interesse hebben in een advertentie. We helpen je graag met de opmaak. Voor clubs die aandacht willen voor hun artikelen hebben we een speciaal tarief.

Onze tarieven:
¼ pagina € 150,-
½ pagina € 275,-
1 pagina € 525,-

Op aanvraag sturen we graag meer details en de technische specificaties. Stuur een mail naar: redactie@soroptimist.nl.

Helma Coolman
hoofdredacteur

Anne Marie Everts Award

Op 26 September 2018 is ter gelegenheid van het 4de Lustrum van club SHE, de Anne Marie Everts Award uitgereikt aan Hanneke Postma - van Dijk uit Epe.

Hanneke verdient de award voor haar tomeloze inzet op cultureel en sociaal terrein. Zij organiseert, coördineert, musiceert en ondersteunt verschillende stichtingen. Bovendien vervult zij bestuursfuncties en zet zij zich in als gastvrouw.

Hanneke heeft een grote interesse voor kunst en cultuur en spant zich hier ook voor in. Deze prijs is in 2009 ingesteld om de naam van Anne Marie de Loor-Everts als oprichter van onze club Hattem-Epe SHE voor altijd aan de club te verbinden. Deze onderscheiding wordt bij elk lustrum toegekend aan een vrouw uit de regio, die een inspirerend voorbeeld is voor vrouwen en daardoor bijdraagt aan de zichtbaarheid en positie van vrouwen in de multiculturele samenleving. De Anne Marie Everts Award is een door Joke de Jong ontworpen en vervaardigde bronzen rechterhand, een verwijzing naar het beroep van rechter van de naamgever.

Anne Marie kon deze bijeenkomst helaas zelf niet meer bijwonen vanwege haar ziekte. Zij overleed op 2 oktober jl.

Riet Fennema
Club Hattem – Epe SHE

Ramona Kaspers

Geboren
2 februari 1956
op Sint-Maarten

Opgegroeid in
Curaçao en Nederland

Privé
getrouwd, zoon en
twee(ling) dochters

Opleiding

- Bedrijfseconomie (MBO)
- Diverse opleidingen binnen de bank
- Financieel Planner (HBO)
- Geregistreerd bij AFM

Werk

- Loonadministratie Winschoter Courant
- Diverse functies bij NBM die later opging in ING, waaronder Hypotheekadviseur, Beleggersadviseur (sparen en beleggen), Vermogensadviseur
- Sinds 2015 zelfstandig financieel & vermogen adviseur in samenwerking met verschillende vermogensbeheerders landelijk

Vrije tijd

Tuinieren, Schilderen, Beeldhouwen en Reizen. En oppassen op mijn kleinzoon.

Lid van
Club Assen

Tekst: Esther Krista Bos
Foto's: Janita Sassen

R A M O N A K A S P E R S H E L P T S I N T - M A A R T E N N A O R K A A N I R M A

‘Zij hebben maar weinig en wij hebben genoeg’

Op 6 september 2017 schuilt de Nederlandse Soroptimist Ramona Kaspers in het huis van haar peetoom op Sint Maarten voor orkaan Irma. De ravage die zij de volgende dag aantreft is onbeschrijfelijk. Het eiland is in één klap van een welvarend land terug naar een ontwikkelingsland. Het toerisme, voor 80% van de inwoners de belangrijkste inkomstenbron, valt weg en de winkels zijn vernietigd. Na enkele dagen lukt het haar om terug naar Nederland te keren en besluit ze hulp te bieden.

Ramona pikt mij op van station Meppel. Ze woont in het Groningse Scheemda, maar we hebben op haar kantoor in De Wijk afgesproken. Als ik haar opbel dat ik door een gemiste aansluiting later ben, biedt ze meteen aan mij op te halen. Uit de BMW stapt een rijzige vrouw met hoge hakken. Haar kleren ogen chick en stijlvol. Haar kantoor huist in een oud pand in het centrum van De Wijk en oogt al even stijlvol. Ramona werd geboren op Sint Maarten en bracht haar kindertijd door op Curaçao. Op haar zestiende verhuisde ze met haar ouders naar Nederland. Haar moeder wilde dicht bij de kinderen zijn. “Mijn twee zussen waren voor hun opleiding al naar Nederland

gegaan. Dus inpakken en wegwezen, mijn vader vond dat niet zo fijn, maar moeders wil is wet,” lacht Ramona.

Zakelijk

“Ik mag heel graag schilderen, dat doe ik nu ook in mijn vrije tijd.” Ramona wilde aanvankelijk een opleiding op

dat vlak doen, maar haar vader zei: “Daar kun je geen droog brood in verdienen, kies maar iets waar je wat mee kunt”. Ramona was altijd goed met cijfertjes, dus werd het een economisch-bedrijfskundige opleiding. Haar eerste baan bij de bank kreeg ze op Curaçao. Jan, haar echtgenoot, ging anderhalf

‘Ik vind het belangrijk dat de projecten concreet zijn en niet te groot.’

jaar stage lopen op Curaçao en Ramona ging mee. “Ik wilde daar graag werken, anderhalf jaar niks doen, dat kan ik niet.” Ramona vond een baan op de administratie van de bank, wat het begin was van een lange carrière in het bankwezen.

Met een aanbevelingsbrief in de hand kon ze in Nederland bij de bank blijven. Ze deed in de loop der jaren verschillende opleidingen en maakte de overstap van de zakelijke markt, waar ze handelde in buitenlandse valuta, naar de particuliere markt, waar ze de effectenportefeuille van particulieren beheerde. Na 35 jaar besloot Ramona als zelfstandig financieel adviseur verder te gaan. De bank veranderde, de afstand tussen haar en de klanten werd steeds groter en het werk ging over meer schijven. “Na een vakantie bleek dat de wensen van een lieve aar-

dige dame, die ik al jaren adviseerde, niet goed uitgevoerd waren. Dat was het omslagpunt, ik was er klaar mee. En als ik er klaar mee ben, dan ben ik dat ook.” Na 35 jaar zette ze in 2015 de stap naar het zelfstandig ondernemerschap. Nu is ze financieel adviseur en begeleidt ze vermogende particulieren door het hele land. Hulp bieden is een belangrijke drijfveer in haar werk. “De een wil een hypotheek, de ander wil beleggen, weer een ander wil weten of hij wel voldoende geld heeft om met pensioen te gaan.” Als zelfstandige heeft ze de uitvoering zelf in de hand.

Brute kracht

Ramona bezoekt nog geregeld haar familie op de Antillen. In het najaar van 2017 was ze er voor de begrafenis van haar nanny. Ze overnachtte tijdens de orkaan met haar dochter in het huis van haar peetoom, een

hurricane-proof bunker, zoals hij het noemt. “Het was angstaanjagend. Je hoorde het gehuil van de wind en de ramen en deuren klapperden. Toen was het weer stil, maar de orkaan was niet voorbij. We zaten in het oog. Na enkele uren kwam de orkaan terug en verwoestte alles wat in eerste instantie nog overeind bleef.” Een paar gebouwen, waaronder het huis van haar peetoom, overleefden de storm, maar het land was onherkenbaar veranderd. In het voorjaar zijn de heuvels groen en bloeien de flamboyantbomen uitbundig rood en geel. Na de orkaan was alles grijs, bedekt onder een laag stof en puin. Na de orkaan zag Ramona wat Irma had aangericht. “Ik vroeg me af waar de restaurants waren gebleven. Toen zag ik dat ik op het dak stond.” Het restaurant, waar ze een dag eerder nog had gegeten, was compleet bedolven onder het zand. “Er lag een enorme olietanker op het strand. Zo brutaal is de kracht van de natuur.” De volgende dag kwamen er mensen bij haar peetoom langs voor onderdak, eten en water. “Op Sint-Maarten helpen we elkaar, of je nu veel of weinig hebt, als je iemand kunt helpen die het nodig heeft, dan doe je dat.”

Hercules

Na een aantal dagen lukte het Ramona om met haar dochter aan boord van een Hercules te komen, die het leger had ingezet om de toeristen van het eiland te halen. Met gemengde gevoelens. “Ik kon weg, maar de inwoners van Sint-Maarten blijven achter.” Binnen drie dagen had Ramona de stichting Sint-Maarten Hulpactie opgericht. Ze wil helpen waar de nood het hoogst is. Ze informeert bij het ministerie waar hulp nodig is en komt uit bij de Sister Mary Laurence Primary School. Deze school is grotendeels verwoest en staat in een achterstandswijk. De kinderen gaan na de orkaan verspreid over het eiland naar school. De ouders hebben het niet breed en kunnen de kinderen niet zelf naar school brengen, waardoor ze lang onderweg zijn met een bus. “We wil-

len heel graag de kinderen weer terug naar school. Op hun eigen plek in een school die sterk genoeg is om bij een volgende orkaan te blijven staan.” Ramona’s netwerk helpt haar om geld en goederen in te zamelen voor Sint-Maarten. Met Karen Hommes van club Assen zette ze een kaartenactie op. Karen schildert en van haar werk zijn ansichtkaarten gemaakt. Ook andere Soroptimistclubs zijn in actie gekomen voor Sint-Maarten. Club Arnhem heeft met een hardlooptactie 3.000 euro opgehaald. De school schafte er nieuwe muziekinstrumenten mee aan, die verloren waren gegaan. Via een vriendin kwam ze aan afgeschreven laptops. Een klant kende weer iemand die ze kon reviseren en voorzien van software, zodat ze uiteindelijk 27 laptops aan de school kon doneren. Via haar netwerk kwam ze ook aan goede lesboeken. “Ik vind het belangrijk dat de projecten concreet zijn en niet te groot, zodat we het goed kunnen afbakenen.” Dan is voor de donateurs duidelijk wat er met hun geld gebeurt. Club Assen kiest er voor om bij te dragen aan het schoolplein en de moestuin.

Geldstromen

Haar aanpak verradt haar financiële achtergrond. Ramona wil precies weten hoe de school het geld besteedt. Ze vraagt de school om een begroting en om foto’s van het aangeschafte materiaal. Bij de aanschaf van de muziekinstrumenten zit ze samen met de financiële man van de school achter de computer. “Ik heb met eigen ogen gezien dat er voor 3.000 euro aan muziekinstrumenten is uitgegeven.” In Nederland denkt men dat Sint-Maarten corrupt is. Dat is ook het eerste wat ze hoorde toen ze vertelde over haar plan voor de stichting Sint-Maarten Hulpactie. Ze wil daarom geen enkele onduidelijkheid over het geld. Ze zit bovenop de geldstromen, zodat voor iedereen duidelijk is dat er nergens geld aan de strikstok blijft hangen. De hulp voor de school is nog steeds nodig. Ramona heeft tweewe-

Wil je de schoolkinderen steunen?

De stichting Sint Maarten Hulpactie kan uw hulp nog steeds goed gebruiken. Hoe? Soroptimist Karen Hommes heeft kaartensets van haar schilderijen gemaakt. Voor € 10,- per set steunt u de kinderen op. Meer weten over de kaarten? Stuur een mail naar Karen.Hommes@gmail.com. Je kunt ook een donatie doen via NL33 INGB 0008 0967 92. Meer informatie over de stichting op www.helpsintmaartenterugnaarschool.nl. Stichting Sint Maarten Hulpactie heeft een ANBI-status.

kelijks contact met de directrice over de voortgang. Voor Ramona is het vanzelfsprekend dat zij hulp blijft bieden. “Zij hebben weinig en wij hebben genoeg.” Ramona’s vermogende klanten en de dakloze inwoners van Sint-Maarten staan in schril contrast met elkaar. “Het is schizofreen, maar het zorgt er ook voor dat je met beide benen op de grond blijft staan.” Ze vindt het belangrijk om te beseffen dat rijkdom niet vanzelfsprekend is en dat je

elkaar helpt. “Als je genoeg hebt, deel je.” Dat leert ze haar kinderen ook. Met de Midsummerfair die haar club in Assen organiseerde, hebben ze alle drie mee moeten helpen. Voor niets. Leren geven zonder er iets voor terug te vragen, vindt Ramona belangrijk. “Verwacht niets terug als je iemand helpt of spreek het meteen goed af.”

Ravage in de straten van St. Maarten als gevolg van orkaan Irma.

Tweede Kans kleding voor spierdystrofie

De verkoop van Tweede Kans kleding in het laatste weekend van september in Bergen op Zoom trok veel publiek. Soroptimistclub Bergen op Zoom e.o. had een pop-up store ingericht in de St. Josephstraat, die vol hing met mooie kleding die goed in de smaak viel bij het winkeland publiek.

Al direct na de feestelijke opening door Elma Petter, succesvolle zakenvrouw in de mode en echtgenote van onze burgemeester, stroomde de winkel vol en rinkelde de kassa. Daardoor konden de Soroptimisten een cheque van € 4.150,- overhandigen aan Mirjam en Ralph Franken uit Bergen op Zoom. Ralph lijdt aan de spierziekte Duchenne. Als je met Duchenne spierdystrofie wordt geboren, breken je spieren langzaam maar zeker af en word je steeds minder sterk. Kleine kinderen met Duchenne vallen vaak en kunnen niet goed rennen. Als het lopen niet meer gaat, worden ze afhankelijk van een rolstoel. Wanneer de spieren die voor ademen nodig zijn te zwak worden is beademing nodig. Ook de hartspeer wordt steeds zwakker, waardoor Duchenne spierdystrofie uiteindelijk een fatale ziekte is. De opbrengst komt ten goede aan het Duchenne Parent Project/Mark4Ralph. Mark4Ralph zet zich in voor Ralph uit Bergen op Zoom én voor onderzoek in zijn algemeenheid naar deze spierziekte bij kinderen.

Lilian de Laet-Verhage
club Bergen op Zoom e.o.

De pop-up store voor Tweede Kans kleding in Bergen op Zoom.

Koninklijke onderscheiding

Anneke van Reekum-van Nederpelt, logopediste en lid van club Betuwe, heeft een koninklijke onderscheiding ontvangen voor haar inzet voor de inwoners van haar woonplaats Meteren. Zij heeft zich onvermoeibaar ingezet voor de kerk, de kerstsamenzang en de lokale omroepen. Verder heeft ze het initiatief genomen voor een afasie soos en niet te vergeten haar grote taak als mantelzorger van haar man. Anneke van Reekum is medeoprichter van onze club West Betuwe, in 1972.

Karin van de Kar
club Betuwe

Almere helpt 1.800 meisjes met wasbare AFRIpads

Soroptimistclub Almere is een actie gestart om schoolgaande meisjes in Malawi, een van de armste landen ter wereld, te helpen aan wasbaar maandverband.

Dat is nodig, omdat zij nu vaak school verzuimen tijdens hun menstruatie omdat ze geen geld hebben om maandverband te kopen. Daardoor missen de meisjes teveel lessen en hebben ze minder kansen op de arbeidsmarkt dan jongens. Met het geld van club Almere kunnen zij AFRIpads kopen, zodat ze ook tijdens de menstruatie gewoon de lessen kunnen volgen.

Maandverband is ter plekke duur, het kost ongeveer een weekloon. Soms gebruiken de meisjes bananenbladeren, oude lappen, papier of watten met gaas. Almere hoopt voldoende geld in te zamelen om tenminste 1.800 meisjes op 17 scholen in het district Ntchisi te kunnen helpen. Voor slechts € 5,- kan een meisje minimaal een jaar lang de wasbare AFRIpads gebruiken, een duurzaam product. Naast een pakje AFRIpads krijgen de meisjes een training 'Use & Care' over het gebruik van de AFRIpads. Bij jeugdclubs en in lokale community's wordt ook MHM-voorlichting gegeven: Menstruation Hygiene Management. Een ex-collega van een van onze clubleden, Annette van Dijk, van oorsprong verpleegkundige, is naar Malawi verhuisd om zich in te zetten voor de distributie van AFRIpads. Kijk voor meer informatie op: www.gofundme.com/sanitary-pads-for-girls-in-malawi. We zijn blij met elke vijf euro, maar meer doneren mag natuurlijk ook. Op 28 mei 2019 - Menstrual Hygiene Day - hopen we een mooi bedrag over te kunnen maken naar Malawi.

Joke van der Sluis, club Almere

Leerlingen in Malawi krijgen les in het gebruik van AFRIpads.

Ledenwerfactie: meer dan honderd aanmeldingen voor 33 inloopavonden

De landelijke ledenwerfactie 'Breng SorOptimisme in je leven', die dit jaar voor de eerste keer plaatsvond, is meteen een succes: Begin november hadden 117 vrouwen zich aangemeld via de website en nog tientallen deden dat direct bij een club. Het merendeel van de aanmeldingen komt via Soroptimisten; het bewijs van de kracht van ons netwerk. Ook LinkedIn blijkt een effectief middel om vrouwen te interesseren voor het SorOptimisme; een derde van de aanmeldingen komt via dit kanaal. De wederzijdse kennismaking tijdens de 33 inloopavonden door het hele land vond plaats in de maand november. De clubs Amsterdam Centrum/West en club Lisse-Bollenstreek doen hieronder hun verslag.

Club Amsterdam Centrum/West verwelkomde op 5 november 13 belangstellenden. 'We zijn begonnen met een roll call waarbij ieder lid en iedere gast kort naam en beroep noemde en - in één zin - wat de leukste facetten van haar beroep zijn. Daarna volgde een kort overzicht van de doelen van het SorOptimisme en de structuur van de clubs. Tijdens de presentatie van Wendelien Sjouwerman over de nieuwe privacywetgeving werden veel vragen gesteld. Iedereen bleef nog lang napraten tijdens een gezellige borrel. De roll call had veel effect - de gasten vonden vooral de grote verscheidenheid in beroepen 'interessant en verrassend'.

Club Amsterdam Centrum/West kon dertien geïnteresseerden verwelkomen.

Club Lisse-Bollenstreek toont haar veelzijdigheid

Op dezelfde avond had ook Club Lisse-Bollenstreek een inloopavond. De historie van het SorOptimisme, de drie A's, de structuur van de internationale organisatie, de projecten, de manieren van fondsenwerving, alles kwam langs. Afgewisseld met filmpjes gaf het volgens de gasten een goed beeld van wat het SorOptimisme inhoudt en hoe Club Lisse-Bollenstreek hier vorm aan geeft. In de pauze ontstonden meteen geanimeerde gesprekken tussen Soroptimisten en geïnteresseerden. Na de presentatie over de vrouwenvakschool in Senegal door stichting Kafountine, kregen zij een cheque van € 2.500,- overhandigd; de opbrengst van de onlangs georganiseerde kunstroute. Gast Annemarie: "Sinds een half jaar woon ik weer in Nederland, in een voor mij nieuwe omgeving. Uit ervaring weet ik dat een serviceclub meteen voor een nieuwe

Soroptimisten en belangstellenden bij club Lisse-Bollenstreek.

groep vriendinnen kan zorgen." Soroptimist Dietlindt: "Heel leuk om op deze ontspannen manier nieuwe vrouwen te leren kennen. Mensen gaan gemakkelijk in gesprek over elkaars beroep. Het klikt meteen." Deze verslagen stemmen positief over het behalen van het uiteindelijke doel van deze actie: nieuwe leden werven die een aanwinst zijn voor het SorOptimisme.

Aimée Vegter - van Ahee
club Bussum e.o.

Ellen Hoogland

Geboren
18 juni 1972 in Utrecht

Opgegroeid in
De Bilt

Partner van
Roger Reichrath, onderwijs-
manager. Twee kinderen,
Eveline (10) en Victor (8)

Opleiding
VWO, Nederlands recht
in Utrecht

Is nu
General Counsel bij
The Ocean Cleanup

Was hiervoor
werkzaam als advocaat,
bedrijfsjurist en interim-jurist

Vrije tijd
gezellige momenten beleven
met familie en vrienden

Lid van
Club Scheveningen sinds 2013.
Nu vice-voorzitter, straks voor-
zitter

Tekst: Ineke Jungschleger
Foto's: Karin van de Kar en Ocean Cleanup

JURIDISCH MEDEWERKER THE OCEAN CLEANUP

Zorgen over plastic bezorgden Hoogland 'leukste baan in jaren'

Het kantoor van The Ocean Cleanup is gevestigd in een pas gerenoveerd gebouw uit de jaren '70 in Rotterdam, vlak bij het Centraal Station. Vier verdiepingen vol bureaus met beeldschermen waarachter veelal jonge mannen en vrouwen werken. Een van hen is jurist Ellen Hoogland (46). Haar functie, General Counsel, houdt in dat de schoonmaakoperatie die Boyan Slat bedacht ook vanuit een juridisch perspectief in goede banen wordt geleid.

The Ocean Cleanup, opgericht in 2013, wil in 2040 negentig procent van het nu in de oceanen drijvende plastic hebben verwijderd, te beginnen met de Great Pacific Garbage Patch (GPGP), een gebied tussen Californië en Hawaï dat ongeveer drie maal zo groot is als Frankrijk en waar veel drijvend plastic zich ophoopt. The Ocean Cleanup heeft op 8 september van dit jaar een eerste systeem naar de GPGP gebracht. The Ocean Cleanup zal op basis van de leerpunten van dit eerste systeem, haar techniek verder door ontwikkelen en verwacht door de inzet van meerdere systemen (circa 120) haar gestelde doel te kunnen verwzenlijken.

Hoogland, klein en tenger, loopt naar mij toe om mij te begroeten, excu-seert zich dat ze nog even een urgent telefoongesprek moet afhandelen en loopt terug naar haar bureau. Een medewerkster brengt mij naar een zit-hoek vanwaar ik de hele kantoortuin kan overzien. Ik gebruik de wachttijd om de trofeeën te bekijken die in een vitrine staan. Boyan Slat en The Ocean Cleanup hebben in de afgelopen jaren al heel wat prijzen gekregen. Bij sommige gaat het alleen om de eer, zoals de Wubbo Ockels Nova Zembla Prijs 'voor moed, volharding en verbeeldingskracht', aan andere zijn flinke bedragen verbonden. Er zijn veel spon-sors nodig voor deze dure operatie, hun namen staan op de website van The Ocean Cleanup.

Als Ellen klaar is met haar telefoon-gesprek, geeft zij mij een rondleiding. Het gebouw is licht en modern en overall is de voor The Ocean Cleanup kenmerkende kleur blauw terug te vinden. Er zijn schommels, zitzakken en een pingpong tafel. Enige invloed vanuit Silicon Valley is te merken. Maar één kamertje trekt in het bijzon-der mijn aandacht: achter een glazen wand staan daar glazen bakken met alle soorten plastic die uit de oceaan opgevist zijn. Er zit een schoen tus-sen, tandenborstels en slippers, maar het grootste deel van het herkenbare afval bestaat uit visnetten, stukken van boeien en andere rommel van de

Afval in een rivier in Myanmar (september 2016)

scheepvaart. “Het stinkt enorm”, zegt Ellen, maar ik mag niet naar binnen om even te ruiken want dan stoor ik de vrouw die de stank trotseert om tussen die bakken ongestoord te telefoneren. Van de 80 mensen die de organisatie in dienst heeft, werken er ongeveer 45 dagelijks in dit gebouw. Ellen: “Een deel van mijn collega’s doet overal ter wereld research. Zij onderzoeken bijvoorbeeld hoeveel plastic er momenteel in de oceanen zit en hoeveel daar vanuit de rivieren instroomt.”

Voor het interview vinden wij in een nabij restaurant een tafel in een rustige hoek. We praten over de carrière van Ellen Hoogland, jurist en moeder van twee kinderen, en wat haar er toe bracht om ruim twee jaar geleden het roer om te gooien en van het bedrijfsleven over te stappen naar de onzekere wereld van The Ocean Cleanup.

Ellen begon haar carrière als advocaat, bij Houthoff Buruma. Vanaf haar dertigste was zij bedrijfsjurist bij chemieconcern DSM. In 2014, zij was toen 41 jaar, besloot zij voor zichzelf te beginnen als interim jurist. “Er wa-

‘HET LEUKE AAN HET WERKEN BIJ THE OCEAN CLEANUP IS DAT JE ECHT MET PIONIERSWERK BEZIG BENT.’

ren complicaties bij de geboorte van mijn tweede kindje. Mijn zoontje bleek een onvolgroeid middenrif te hebben (Congenitale hernia diafragmatica) waaraan hij verschillende keren is geopereerd. Vlak na de bevalling bleek ik zelf ook het HELLp-syndroom te hebben, dit is een vorm van zwangerschapsvergiftiging. Dat stond los van de aandoening van mijn zoontje. Het duurde wel even voordat ik van beide gebeurtenissen was gekomen. Mede hierdoor was ik toe aan een volgende stap in mijn loopbaan en ben ik begin 2014 voor mezelf begonnen.”

Pech, een kind met een zeldzame afwijking en ook nog een zwangerschapsvergiftiging?

“Nee, zo heb ik het niet beschouwd. Meer als een noodzaak om mijn leven opnieuw in te richten. Ik heb zelfs getwijfeld of ik nog wel jurist wilde zijn.” Lachend: “Aan alles heb ik getwijfeld.” “Ik had al snel werk. Mijn eerste opdracht kreeg ik van mijn oude patroon uit de advocatuur, een vrouw die een groot voorbeeld voor mij was. Zij vond mij op LinkedIn en belde me dat ze werk voor me had. Een andere belangrijke opdrachtgever werd het Nederlands Forensisch Instituut (NFI), waar ik uiteindelijk twee en een half jaar heb gewerkt.” Twee jaar geleden polste een oud-collega van DSM, nu hoofd communicatie van The Ocean Cleanup, haar om een tot twee dagen per week voor hen te werken. “De verdiensten waren dusdanig laag dat ik wel even heb getwijfeld.” Maar haar man overtuigde haar en zei: “Dit past volgens mij heel goed bij jou.”

“Daar had hij gelijk in, ik heb een grote interesse voor maatschappelijke kwesties. Ik maakte me ook al enige tijd

zorgen over de hoeveelheid plastic in onze oceanen. Ik ben medio 2016 bij The Ocean Cleanup aan de slag gegaan, naast mijn werk voor het NFI. Er kwam meteen ontzettend veel werk op mij af. Ik werkte overdag bij het NFI en hing ’s avonds voor The Ocean Cleanup aan de lijn met San Francisco in verband met de contracten die gesloten moesten worden voor de Aerial Expedition. We wilden weten hoeveel plastic van groter dan een meter er in de oceaan dreef. Dat hadden we nog niet goed genoeg kunnen bepalen tijdens de Mega Expedition en daarvoor moest nu een vliegtuig met lage snelheid laag over de oceaan vliegen. Al die mensen vastgesnoerd in stoelen terwijl de deuren openstonden en een gehuurd apparaat van vijf miljoen aan de open klep hing. Dat moest wel goed geregeld worden. Ik had drie weken om alle contracten te regelen. Dat was hard aanpoten. Daarna heb ik besloten te stoppen met mijn werkzaamheden voor het NFI want het was duidelijk dat het werk voor The Ocean Cleanup in hoog tempo zou toenemen.”

In juni is een overeenkomst tussen The Ocean Cleanup en de Nederlandse staat getekend. De operatie die in september van start ging in the Great Pacific Garbage Patch vaart onder Nederlandse vlag. Heb jij die overeenkomst gemaakt?

Ocean CleanUp

“Het leuke aan het werken bij The Ocean Cleanup is dat je echt met pionierswerk bezig bent. We doen veel dingen die nog nooit gedaan zijn, zoals bijvoorbeeld een lang drijvend onbemand systeem midden in de oceaan leggen. Dat moet zorgvuldig gebeuren. Hiervoor zijn wij met het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat in gesprek gegaan. Samen met hen en onze pro bono adviseurs van De Brauw, AKD, en het NILOS hebben wij de overeenkomst gemaakt op grond waarvan ons systeem onder Nederlandse jurisdictie op volle zee kan worden ingezet. Het proces met de over-

heid is prettig verlopen, het was leuk om te doen.”

“Dit is de leukste baan die ik in jaren heb gehad, maar heeft de afgelopen twee jaar wel meer tijd gevraagd van mij en mijn gezin dan ik aanvankelijk had voorzien. Gelukkig komt er versterking binnen ons team op juridisch vlak en ziet het er naar uit dat ik binnenkort dit leuke werk beter kan combineren met het genieten van mijn kinderen en de andere waardevolle dingen die het leven te bieden heeft.”

Je bent sinds vijf jaar lid van Soroptimist International, club Scheveningen. Waarom?

“Ik ben erg begaan met het lot van vrouwen en meisjes, vooral in armere landen. Maar ook in het Westen worden man en vrouw helaas vaak nog niet hetzelfde behandeld. Het is mooi om je met zoveel vakvrouwen in te zetten voor de verbetering van de positie van vrouwen in de wereld. Die zetel in de VN is buitengewoon waardevol, daar moeten we erg zuinig op zijn.”

> Wie meer wil weten over The Ocean Cleanup kan terecht op:
www.theoceancleanup.com.

Wegbereiders vrouwenemancipatie in ‘1001 vrouwen in de 20^e eeuw’

Op 3 oktober waren wij, Anne Marie Vreman en ondergetekende Ineke Hofwegen, namens de Unie bij de presentatie van het boek ‘1001 vrouwen in de twintigste eeuw’ van Els Kloek. Het eerste exemplaar werd bij die gelegenheid uitgereikt aan koning Willem Alexander in de aula van de Universiteit van Amsterdam.

Een bijzondere gebeurtenis die door de aanwezigheid van de Koning nog aan gewicht won. Maar waarom moest er zo nodig een boek komen over opmerkelijke vrouwen in de 20^e eeuw? Er is immers al een boek ‘1001 vrouwen uit de Nederlandse geschiedenis’. Om dit te weten te komen zocht ik Els op in haar kantoor in Amsterdam.

Els is een bescheiden vrouw, maar zij is trots! Trots op het eerste boek, dat werd uitgeroepen tot beste geschiedenisboek aller tijden en misschien nog trotser op dit nieuwe boek, dat er in samenwerking met vormgeefster Irma Boom nog weer aantrekkelijker uitziet en een mooi naslagwerk is voor een ieder die geïnteresseerd is in de levens van vrouwen die we niet mogen vergeten.

Tijdens haar geschiedenisstudie was Els actief in de studentenbeweging. Zij zette zich in voor zaken als democratisering en verlaging van het collegegeld, maar werd na verloop van tijd ook actief in het ‘vrouwenoverleg’: een groepje studenten aan de UvA dat zich inspanden voor historisch onderzoek naar vrouwen. Via de vrouwengeschiedenis merkte ze dat zij de inhoud van de studie spannender vond dan actievoeren – ze werd gegrepen door het onderzoek. Na haar studie promoveerde zij op het proefschrift ‘Wie hij zij, man of wijf. Vrouwengeschiedenis in de vroegmoderne tijd’. Langzaam maar zeker vestigde zij naam als vrouwenhistorica. Na haar promotie besloot ze een boek te schrijven over de geschiedenis van Nederland vanaf de middeleeuwen met vrouwen op de voorgrond, maar dat

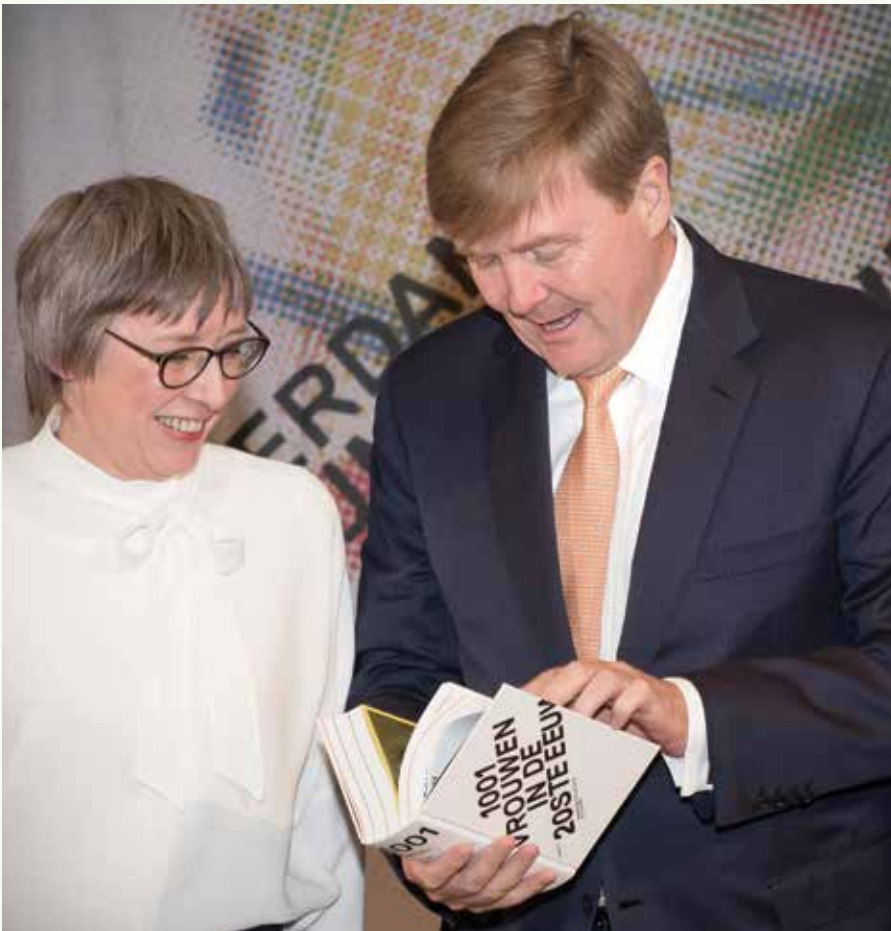
project bleek te hoog gegrepen....Els is nogal een perfectionist, dus ze wilde alles precies weten voor ze vrouwen erin kon plaatsen. Een voorbeeld: om het verhaal van Jacoba van Beieren te vertellen moet je eerst alles weten van de Hoekse en Kabeljauwse twisten en de middeleeuwse adel. Daar komt nog bij dat vrouwen vaak ‘informele’ macht hebben: die is er zeker geweest, maar is slecht gedocumenteerd juist omdat hij informeel was. In de officiële bronnen zijn hun macht en invloed dus minder goed vastgelegd.

Maar... uit mislukkingen kunnen mooie dingen ontstaan: met alle vrouwennamen die Els voor het vastgelopen boek had verzameld, begon ze het project ‘1001 vrouwen’. In 2013 verscheen 1001 vrouwen uit de Nederlandse geschiede-

nis (over vijftien eeuwen Nederlandse geschiedenis), en nu is er een vervolg verschenen: 1001 vrouwen in de 20^e eeuw. Voortgekomen uit Els’ behoefte om al die mooie vrouwen uit de vorige eeuw vast te leggen, nadat daar in het eerste boek onvoldoende ruimte voor was. In dit boek wordt het leven van 1001 individuele (Nederlandse) vrouwen beschreven, wat het maakt tot een prachtig naslagwerk van de afgelopen eeuw. Meer dan 250 auteurs werkten mee aan het boek en natuurlijk beoordeelde Els kritisch of de verhalen voldeden aan haar eis dat niet alleen de prestaties, maar vooral ook de levensomstandigheden van de vrouw in beeld werden gebracht.

Over wie gaat het boek? Natuurlijk komen er vele bekende namen in voor van succesvolle vrouwen zoals Annie M.G. Schmidt en Suze Groeneweg, maar ook veel minder bekende namen, met soms een wat luguber verleden. Een verhaal wat mij boeide was het verhaal van Christina Goedvolk. Zij was medeplichtig aan de roofmoord die toekomstig echtgenoot Hendrik Jut pleegde op haar werkgeefster. Pas na drie jaar werden zij gearresteerd. Zij kreeg gevangenisstraf, hij de doodstraf. Hierna werd zijn hoofd overgebracht naar de universiteit van Groningen en op kermissen kreeg een bestaande attractie de naam ‘De kop van Jut’. Het boek staat vol met dit soort verhalen, die, zoals Els het noemt, de achterkant van de geschiedenis laten zien.

Wij waren uitgenodigd voor de presentatie omdat de Unie had

Koning Willem-Alexander met Els Kloek

meegedaan aan de crowdfunding, die nodig was om het boek tot stand te brengen. Door bijdragen van een aantal clubs, individuele leden en het Algemeen Fonds was het mogelijk een lemma over Juliana te financieren. Club Haarlem is financier van het lemma over Welmoet Wijnaendts Francken-Dyserinck, die aan de wieg stond van het Soroptimisme in Nederland.

Op mijn vraag hoe Els aankijkt tegen onze organisatie antwoordt zij dat met name de diversiteit van onze organisatie haar aanspreekt. Vrouwen hebben recht op individualiteit en dat is iets wat wij laten zien in onze doelstellin-

gen en projecten. Aan het einde van het gesprek geeft Els mij een prachtige, luxe uitgave van het boek mee voor in de bibliotheek van de Unie en een lijst met 33 namen van vrouwen die in het boek voorkomen en van wie bekend is dat zij Soroptimist waren.

De gelijknamige tentoonstelling in het Amsterdam Museum is nog tot 10 maart te bezoeken. Voor meer informatie zie www.1001-vrouwen.nl. Els Kloek houdt lezingen en rondleidingen over haar project. Mail: elskloek@gmail.com.

Soroptimisten in ‘1001 vrouwen in de 20^e eeuw’

Belinfante, Emilie (1875-1944) • Brugsma, Petronella Elisabeth (1887-1945) • Bruining, Nicolette Adriana (1886-1963) • Buul, Tine van (1919-2009) • Dyserinck, Esther Welmoet (1876-1956) • Gerlings, Arnolda Constantia Eliana (1875-1942) • Ghijsen, Rika (1884-1976) • Heinen, Marie (1881-1948) • Jonge, Caroline Henriette de (1886-1972) • Juliana, Koningin (1909-2004) • Klaver, Clara Helena (1899-1972) • Kleykamp, Ermina (1868-1931) • Kluyver, Clasina Albertina (1884-1974) • Korvezee, Elisabeth Helena (1898-1993) • Kropholler, Margaret Staal- (1891-1966) • Kurtz, Gerdina Hendrika (1899-1989) • Labadie, Ilse (1933-1999) • Manus, Rosa (1881-1942/3) • Meijers, Klara Mimi (1885-1964) • Mesdag, Emma (1895-1997) • Minkenhof, Anna Augusta (1909-2005) • Mulder, Jacoba Helena (1900-1988) • Post, H.B. (Mance) (1925-2013) • Rogge, Elisabeth (1858-1945) • Rueb, Gra (1885-1972) • Schuiringa, Jansje Gretha (1887-1975) • Stellwag, Helena Wilhelmina Frederika (1902-1996) • Verhagen, Henny (1919-1984) • Voet, Jeannette (1907-1979) • Went, Louisa Constantia Julia Eduarda (1865-1951) • Schrader,Truus Schöder- (1889-1985) • Keegstra, Koos Pot- (1908-1997) • Veenhoven, Lies (1919-2001)

WERKCONFERENTIE IN VEENENDAAL

Tekst: Marga Akkerman
Foto's: Helma Coolman

Soroptimisme voor beginners en gevorderden

Wie op 10 november het Van der Valk in Veenendaal binnenkwam, hoefde de borden naar het Soroptimisten evenement niet te volgen: je kon op het geluid afgaan. Vrijwel op tijd opende Uniepraeses Nienke Feenstra de conferentie in een goed gevulde zaal, met een oranje boa om, de kleur van Orange the World. Ze gaf aan dat oranje volgens de kleurenanalyse beter niet door haar gedragen kon worden. Dit voorbeeld van zelfreflectie zette de toon voor de rest van de dag.

Opgeschud werden we door keynote speaker Esther Mollema van club Wageningen. Zij vertelde hoe belangrijk diversiteit is voor een organisatie, en hoe je inclusiviteit van alle medewerkers kunt stimuleren. Om de toepasbaarheid van deze begrippen op de organisatie van de Unie konden we al snel niet meer heen: een woud van begrippen als federaties, statuten, stemrecht, lidmaatschap, het belang van beroepen, focus op meisjes en vrouwen, met het risico dat je het beeld in stand houdt dat vrouwen en meisjes zwak zijn. "Een organisatie die, is mijn conclusie, bepaald niet inclusief is maar eerder schokkend elitair. Want wie zich niet in deze begrippen kan vinden of gewoon niet mag meedoen ('we hebben al een tandarts'), stapt niet in." Esther besteedde tot slot veel aandacht aan het effect van oogcontact (vanwege de boost aan oxytocine, het 'knuffelhormoon') en toonde ons een ontroerende video waarin wildvreemden met

Veel aanwezigen droegen oranje kleding, een verwijzing naar Orange the world, de wereldwijde actie om aandacht te vragen voor geweld tegen vrouwen.

elkaar oogcontact moesten maken waarna liefdevolle processen op gang kwamen. Zie ook pagina 20 en 21.

Na een korte voordracht van Mariet Verhoef over haar internationale contacten startte het Wereldcafé, onderteld met: inspiratie voor de toekomst.

Acht onderwerpen werden tegelijk gepresenteerd, elk aan een statafel met een inleider. Het kon gaan over organisatorische aspecten op regionaal en landelijk niveau, of: wat verwachten we van een Soroptimist. Om hierin een keuze te kunnen maken, nam ik als invalshoek: waarin is het Soroptimisme

onderscheidend? Daarmee kwam ik terecht bij de tafel over mensenrechteneducatie. Opmerkelijk genoeg was hiervoor relatief weinig belangstelling. Terwijl de Unie een unieke leerstoel heeft over dit onderwerp. Zou er niet een doel aan het Soroptimisme kunnen worden toegevoegd: verbetering van de mensenrechteneducatie? De Rechten van de Mens zijn talrijk, dus ook de rechten van andere mensen, maar we kennen ze niet, zoveel werd wel duidelijk. Een andere tafel behandelde de toekomst van het Soroptimisme. In de antwoorden op vragen naar ideeën voor de toekomst bleek 'verbinden' een belangrijke term. Mij lijkt dat als 'verbinden' het nieuwe uitgangspunt gaat worden, we -Esthers voordracht indachtig- voor de vraag komen te staan: hoe gaan we dat realiseren, in plaats van hoe gaan we dat organiseren. Een belangrijk verbindend element volgde: de Soroptimisten met een oranje outfit in het kader van Orange the World moesten bij elkaar staan voor de foto. Om niemand

Workshop 'Hard werken'

uit te sluiten, stonden de overige Soroptimisten zwaaiend op de achtergrond. Hilarisch om te zien hoe dit in zijn werk ging! Opgefrist door deze fotosessie begonnen we aan de eerste workshopronde. Ik koos voor 'Ik ben Soroptimist. Hoe vertel ik mijn verhaal?' Er was veel belangstelling. Gesprekstechniek kwam aan de orde, en een rollenspel waarin je een gesprek voerde als ervaren Soroptimist met een potentieel lid. Mijn buurvrouw fungeerde als klankbord voor mijn verhaal waardoor nieuwe inzichten als champagnebubbels opborrelden. Zo eenvoudig is het dus. Vervolgens was er de ask-me-anything ronde, waar men met praktische vragen terecht kon voor penningmeesters, webmasters, social media, fondsen et cetera. Tegelijkertijd was er ruim de tijd voor de lunch, kennis-

making met anderen en bezoeken van stands. Daar verkochten clubs prachtige sjaals, keukendoeken, sieraden en het boek 'De jongen in de boot', een boek waarin vluchtelingenkinderen hun verhaal doen.

De tweede workshopronde bood weer de keus voor mensenrechteneducatie. Deze keer veel deelnemers. We leerden groepen te vormen met een grote diversiteit aan kenmerken: dik, dun, klein, lang, haarkleur, bril-geen bril, kleur ogen, hoge-platte hak, etc. Het includeren van verschillen bleek een fluitje van een cent! Hier en daar gevraagd naar inspirerende momenten: het enthousiasme van de sprekers; veel nieuwe ideeën gehoord; de onderwerpen stimuleren de gespreksstof tussen de leden onderling. En Esther was gelukkig dat ze contact had kunnen maken met de zaal.

KEYNOTE SPEAKER ESTHER MOLLEMA OP WERKCONFERENTIE:

‘Diversiteit en inclusie kunnen Soroptimisme moderniseren’

Esther Mollema van club Wageningen e.o., hield ons op verzoek van het Uniebestuur op de Werkconferentie een spiegel voor. Wat kunnen we zelf doen om de organisatie beter te maken? Esther heeft van het helpen van organisaties haar werk gemaakt. Ze bestudeert organisaties, helpt hen beter te presteren en dat vast te houden. Sleutelwoorden in haar aanpak zijn diversiteit en inclusie. Hieronder een samenvatting van haar bijdrage.

Het is belangrijk te weten dat er geen snelle weg is naar verbetering. Het is samen hard werken om iedere dag een beetje beter te worden. Organisaties zien dat meer diversiteit een voorwaarde is om beter te worden. Immers, als je in je eigen kringetje blijft ronddraaien dan krijg je weinig nieuwe ideeën of alternatieven. Diversiteit in teams is tegelijkertijd ook een uitdaging. Aannemen van diverse mensen is een goede stap, maar gaan zij zich wel echt thuis voelen in je organisatie? Diverse talenten kennen de (ongeschreven) regels van de organisatie nog niet goed, behoren niet tot de inner groups en zien weinig rolmodellen. Steeds meer organisaties komen er achter dat de focus in hun organisatie moet liggen in inclusie. Niet alleen diverse mensen aannemen, maar ook zorgen dat die zich gehoord en gezien voelen.

Professioneel

Ik ben vijftien jaar Soroptimist. Ik ben blij in mijn club Wageningen. Maar als ik met mijn professionele bril naar de Soroptimisten kijk, dan ben ik wel iets kritischer. Ik zie vooral een hele grote organisatie die maar langzaam beweegt. De wereld om ons heen verandert sneller dan het Soroptimisme. Het lijkt lastig om echt iedere dag een beetje beter te worden. Sommige za-

ken blijven te lang onbesproken. Ik zeg dit met groot respect voor de bestuurders van de Unie. Maar zijn we een organisatie die als een tanker te langzaam manoeuvreert? Waar varen we naar toe? Een paar zaken die opvallen:

Hoe zit dat met de Federaties? We hebben nog een vooroorlogse verdeling lijkt het. Ik kan dat echt niet goed uitleggen. Waarom lukt dat niet om aan te passen?

Statuten en stemmen: Hoe inclusief is het om nog steeds via een heel ingewikkeld systeem met clubvertegenwoordigers en ondoordringbare statuten belangrijke beslissingen te nemen? Eigenlijk geef je dan de macht aan die paar mensen die wel al die statuten kennen. Waarom niet gewoon ieder lid een stem? Dat gaat de inclusie en de betrokkenheid enorm verhogen.

Lidmaatschap: Kunnen we inclusiever worden en nog meer mensen aantrekken als we kijken naar hoe iemand lid kan en mag worden? Is een kiescommissie nog wel van deze tijd? Is een levenslang commitment reëel?

Beroepen: Hoe zit dat met beroepen? Wat als je geen beroep hebt maar wel graag onze doelen steunt? Wat als je vluchteling bent? Hebben mensen nog wel een beroep of heb je meerdere rollen in je leven?

Service aan vrouwen en meisjes: Is het inclusief om je vooral te richten op vrouwen en meisjes omdat zij de zwakkeren zijn en ons het meeste nodig hebben? Zou het inclusiever zijn om onze hulp breder te definiëren en zwakkeren in iedere situatie te helpen? Meer inclusie is weg van het idee dat vrouwen en meisjes altijd de zwakkeren zijn.

Mannen: Is het nog steeds van deze tijd om het doel van het Soroptimisme alleen na te streven met vrouwen? Terwijl we andere clubs als Lions en Rotary gemengd zien worden, blijft bij ons de discussie uit. Als we meer mannen en vrouwen met beroepen mengen kunnen we ook stereotypering in beroepen tegengaan. Daar kan Nederland echt een steuntje in de rug van ons gebruiken. Het idee dat vooral vrouwen hoge ethische waarden hebben is achterhaald. We weten nu dat vrouwen en mannen met macht bijna hetzelfde gedrag laten zien. Als we echt hogere ethische waarden willen stimuleren moeten we het samen met mannen willen doen.

Growth mindset

Wat voel je bij al deze bovenstaande punten? Wekt het weerstand op of juist interesse? Vind je dit een verrijking of een aanval op het Soroptimisme? Of je dit leuk vindt of niet heeft veel te maken met je mindset. Carol Dweck heeft daar een veelgebruikte theorie over. Het gaat over groei en fixed mindset. Met een Growth mindset vindt je de uitdaging om hierover te spreken leuk en ben je nieuwsgierig. Met een Fixed Mindset houd je alles liever bij het oude en vind je de onrust vervelend en onnuttig. Niemand is alleen growth of fixed. Je bent altijd een mix van beide. Probeer je eens te bedenken hoe je over veranderingen bij de Soroptimisten denkt. Probeer er eens met een growth mindset naar te kijken.

Wat kan jij doen om de dialoog over de toekomst van de Soroptimisten te helpen? Zorg dat je je inclusief opstelt en de meningen van anderen goed hoort. Dat kan je helpen door heel eenvoudige zaken die het brein erg prettig vindt.

Hier een paar voorbeelden:

1. Zoek bij een kennismaking meteen naar de overeenkomsten. Het helpt je onrustige brein daarna minder bevooroordeeld te laten reageren.
2. Begin een gesprek niet door een mening te geven maar door feedback of input te vragen. Van ongevraagde feedback krijgen wordt je brein onrustig. Door zelf feedback te vragen bouw je aan vertrouwen waardoor anderen op enig moment ook feedback gaan vragen.
3. Groet! Iedereen binnen tien meter kijk je even aan, knik je toe; tegen iedereen binnen vijf meter zeg je iets om te laten merken dat je de ander echt ziet.
4. Geef complimenten. Het brein bloeit ervan op.
5. Maak oogcontact. Kijk iemand echt in de ogen, daarbij rekening houdend met de cultuur en achtergrond van de persoon.

Webinair over vernieuwing

Esther Mollema geeft op 15 januari samen met Uniebestuurslid Lotta Croiset van Uchelen een webinair over modernisering van netwerorganisaties. Een webinair is een workshop via internet. Je kunt dus vanachter je computer thuis meedoen. Als je de webinair heb gevolgd ben je in staat om aan de hand van een powerpointpresentatie van Esther aan de slag te gaan met dilemma's en uitdagingen in je eigen club. De webinair is van 20 tot 21 uur. Je kunt je opgeven via het bureausecretariaat. Je hoort dan ook hoe het werkt.

90 years

empowerment
Friendship Days 2018

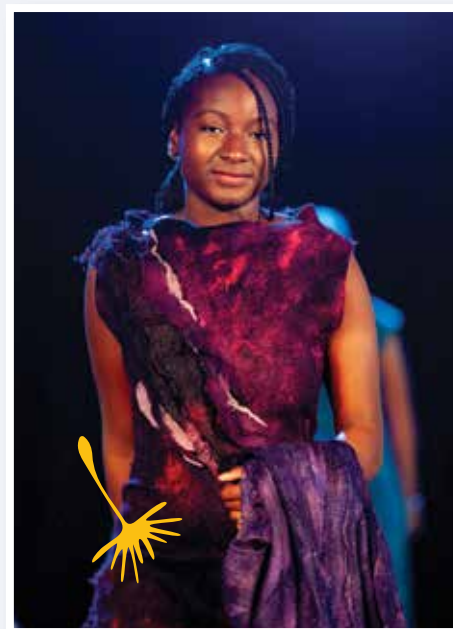
Foto's: Johan Brouwer

Friendship Days: drie dagen van vriendschap en inspiratie

vrijdag

Leeuwarden
14-16 september

zaterdag

zondag

Voorburg-Rijswijk e.o. viert lustrum

Club Voorburg-Rijswijk e.o. viert het hele jaar met haar leden 60 jaar clubleven. Met als thema 'Over de grens' zijn allerlei bijeenkomsten georganiseerd.

Een Fado concert, een verkorte Chinese les, Humanity House met verhalen over vluchtelingen, de Japanse tuin in Wassenaar, de benefietdansvoorstelling 'Free to Move' ten bate van het Beatrix Spierfonds en schilderen met handen waren alle in zeker opzicht grensverleggend. Daarnaast hebben wij voor eigen gebruik een prachtig lustrumboek gemaakt, waarbij zeer persoonlijke ervaringen met grenzen werden opgetekend. Tijdens het lustrumweekend in juni, waarbij ook oud-leden deels aanwezig waren, bleek wederom de grote betrokkenheid en zorg voor elkaar.

Deze verbinding resulteert in een levendige club. Hoogtepunt was de plaatsing van een banner over SI en onze Soroptimistclub in museum Swaensteyn in Voorburg (zie foto) en een vernieuwd bord in de overzichtstentoonstelling over beeldend kunstenaar Marian Gobius. Uit ons archief bleek dat deze Voorburgse Soroptimist was en medeoprichtster van onze club. Deze tekst zal permanent te zien zijn, waardoor het Soroptimisme verankerd is in de gemeente. De onthulling vond plaats door de wethouder van Kunst en Cultuur. Nu kan het college van B&W zeggen: 'Soroptimisten? Oh ja, dat zijn die vakvrouwen, die allerlei projecten lokaal en wereldwijd ondersteunen en zich daarmee inzetten voor de positieverbetering van vrouwen en meisjes.'

Inez Merhottein en Cassandra Rienstra
club Voorburg-Rijswijk e.o.

Nieuw leven voor Friendship link

Leden van club Utrechtse Heuvelrug en Gelsenkirchen (Dld.) gezusterlijk op de foto.

Het was de afgelopen jaren erg stil op het gebied van onze Friendshiplink. De link bestaat al jaren en vroeger waren er wel af en aan bezoeken, maar de laatste jaren bleef het over het algemeen bij de jaarlijkse kerstkaart over en weer en met enige regelmaat kwam tijdens de clubavonden de vraag: 'Moeten we niet weer eens...'

Puntje bij paaltje: kwam het er lang niet van. Twee jaar geleden ging er een schamele delegatie van twee leden van onze club naar een sponsorfietstocht in Gelsenkirchen. Vorig jaar nodigden wij Gelsenkirchen uit bij ons en dat werd op het laatste moment afgezegd vanwege ziekte. Wat is het dan goed dat toch een aantal clubgenoten de schouders eronder zet. Dus een datum geprikt. Ons clublid Beatrice Dees onderhield de contacten per mail in prachtig Duits. Op 6 oktober ontvingen we vijf leden van onze zusterclub. We bezochten het natuurerrein van Hanneke Hietink in Langbroek voor een wandeling met alle ruimte om uitgebreid met elkaar te spreken. Lunch aan een grote tafel in de keuken bij Hanneke leverde gezellige gesprekken op. In de middag stond een bezoek aan Huis Doorn op het programma waar de Duitse Keizer van 1919 tot zijn dood in 1941 woonde. We gingen uit elkaar met hernieuwde 'Friendship' en het voornemen is om elkaar jaarlijks eerste weekend van oktober te zien.

Hanneke Hietink
club Utrechtse Heuvelrug

Club Noordoostpolder viert 50-jarig bestaan

Op 15 juni was het precies vijftig jaar geleden dat het charter uitgereikt werd aan onze club in oprichting. Met nog twee leden, Mieke Smit en Inge Verhaar, die actief betrokken waren bij de oprichting van de club, was er reden genoeg om een mooi feestje te vieren.

Het bestuursjaar stond al vanaf het begin in het teken van dit bijzondere jubileum. Iedere vergadering was het 'lustrumstokje' onderdeel van de agenda. Daarin passeerde de geschiedenis van de club met memorabele gebeurtenissen en anekdotes. De dag begon met de felicitaties van het Uniebestuur. 's Avonds was er een feestelijke borrel bij één van de leden thuis. Het bestuur zette alle 41 leden in het zonnetje met een mooie medaille met inscriptie. Op zaterdag werden we gastvrij ontvangen op de prachtige boerderij van één van de leden in St. Jans klooster. Daar kregen we een zangworkshop en werden er talrijke liederen gezongen met tot slot de 'Soroptimistsong'.

De festiviteiten werden afgesloten met een gezellige avond. Ter gelegenheid van dit jubileum steunt de club de lokale afdeling van Stichting Leergeld met € 500,-. Dit bedrag werd op de feestavond aangevuld door de aanwezigen. De Stichting Leergeld ondersteunt kinderen die om financiële redenen niet mee kunnen doen aan activiteiten die voor andere kinderen heel gewoon zijn. We kunnen terugzien op een prachtig weekend. Ons thema dit jaar is 'Kracht en kwetsbaarheid' en we hebben laten zien dat dit thema ons op het lijf geschreven is.

Barbara Keijzer
club Noordoostpolder

De twee charterleden van club Noordoostpolder Mieke Smit (links) en Inge Verhaar vermaken zich uitstekend op het jubileumfeest. (Foto: Bianca Ruitenbergh).

Mariet Verhoef-Cohen

'onze' President van Soroptimist International

Deel drie in de serie. Wat doe je zoal als president van SI?
Per aflevering lees je over één aspect van haar werk.

Advocacy/belangenbehartiging: CSW

Soroptimist International (SI) heeft als meest belangrijke taak: belangenbehartiging om de positie van vrouwen en meisjes wereldwijd te verbeteren. Belangrijk moment op de jaarlijkse agenda hiervoor is de jaarlijkse zitting van de Commission on the Status of Women (CSW) in New York. De voorbereiding voor en deelname aan CSW 63 van 11-22 maart 2019 zijn een hoofdbestanddeel van Mariets werk.

Wat is advocacy?

Onder SI advocacy – beleidsbeïnvloeding – vallen initiatieven die erop gericht zijn om politieke of maatschappelijke invloed uit te oefenen zodat er meer aandacht is voor de belangen van vrouwen. Dat kun je doen met onderzoek, petitie, politieke lobbycampagnes en door je stem laten horen bij bijeenkomsten zoals die van CSW. Het is gericht op het beïnvloeden van politieke besluitvorming, zorgen dat vrouwen worden gehoord, het creëren van maatschappelijk bewustzijn.

Wat is CSW?

CSW is de belangrijkste wereldwijde intergouvernementele instantie die zich bezighoudt met de bevordering van gendergelijkheid en versterking (empowerment) van vrouwen, opgericht in 1946. Nadat de VN in 2015 de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's) heeft vastgesteld, behoort ook het toezien op het ondernemen van voldoende actie om SDG no. 5, gendergelijkheid, te realiseren tot de taken van CSW. CSW kiest een jaarthema. Voor 2019 is dat: *Systemen voor sociale bescherming, toegang tot openbare diensten en duurzame infrastructuur voor gendergelijkheid en empowerment van vrouwen en meisjes*. Tijdens de zittingen in New York moeten de lidstaten overeenstemming bereiken over te nemen stappen, die worden vastgelegd in de zogenaamde

Mariet tijdens een sessie bij CSW 62, 2018

'agreed conclusions'. Daarin staan aanbevelingen voor nationale regeringen. Jaarlijks nemen meer dan 4.000 mensen deel aan CSW. Naast de high level discussies zijn er honderden side events en parallel events.

SI en CSW

SI heeft een adviserende status bij CSW (slechts 134 NGO's hebben die status), te danken aan het werk dat Soroptimisten wereldwijd doen en kunnen aantonen met hun projecten. SI stelt samen met andere NGO's een verklaring op, die wordt meegenomen bij de discussies van de lidstaten. Ieder jaar gaat een delegatie van 100 Soroptimisten uit de vier federaties naar CSW. Zij bereiden zich voor met een informatiepakket en online se-

minars (webinars) onder leiding van een doorgewinterde Soroptimist. Ter plaatse nemen zij actief deel, lobbyen, vergroten de naamsbekendheid van SI en dragen bij aan de discussies.

Wat doet Mariet?

Zij leidt samen met de Advocacy Director, Bev Bucur, de Soroptimist delegatie bij CSW in New York. Zij leest en/of schrijft mee voor de SI verklaring die wordt voorgelezen tijdens CSW, legt contacten met regeringen om gezamenlijke side events op te zetten over thema's verwant aan het CSW thema en lobbyt voor SI standpunten.

Wanda Peters
SI PR Liaison Officer

MEEDOEN ALS BESTUURLID OF ZIN IN EEN PROJECT OF KLUSJE?

Uniebestuur zoekt klein bestuur met flexibele schil

We kennen allemaal wel een voorbeeld waarin je met een kleine club mensen een groot resultaat hebt neergezet voor een project of klus. Dat willen wij ook voor het Uniebestuur: *lean* en *mean*, een praktische aanpak met veel plezier en resultaat. Dat betekent dat je op projectbasis of zelfs op taakbasis een bijdrage kunt leveren aan wat we samen willen bereiken. Gewoon iets doen. Flexibel inzetten van jouw expertise of tijd waardoor veel handen licht werk kunnen maken.

Weet je alles over digitale stemprocedures of statuten? Heb je ideeën of tools waarmee de wintervergadering meer 'samen besluiten' wordt dan het huidige 'zenden en ontvangen'? Ben je goed in het werven van nieuwe leden of de marketing? Dan kunnen je nu meedoen zonder officiële procedure of een commitment voor de lange termijn. Een groot voordeel van een klein bestuur met een flexibele schil is dat iedereen mag doen waar ze goed in is. Daar worden we allemaal ontzettend sterk van.

Daarbij helpt het dat we steeds vaker moderne technologie inzetten. We willen vergaderingen zo inrichten dat ze tot een minimum beperkt kunnen worden. En als we bij elkaar komen: vooral veel doen, plezier hebben en resultaat bereiken. Het geheim van goed besturen is dan ook niet ervaring of kennis maar veel meer een mix van lef, elkaar iets gunnen en humor. Lef om te handelen, feedback te ontvangen, te groeien en te vertrouwen op elkaars expertise. Humor om altijd weer te relativeren en vooral plezier te hebben met elkaar.

Vernieuwing

In club Amsterdam Zuid/Amstelveen hebben we al enige ervaring opgedaan met vernieuwing. We moesten veranderen omdat we niet genoeg bestuurders konden vinden. Eén van de veranderingen is dat we nu de informatie over te nemen besluiten een paar weken van tevoren naar de leden sturen, zodat eventuele vragen van tevoren kunnen worden gesteld en beantwoord. Dit betekent dat een besluit waar geen vragen (meer) over zijn, niet meer tijdens de clubavond besproken wordt, zodat we meer tijd hebben voor de spreker of een dilemma. De avonden zijn interessanter en interactiever geworden en de commissies hebben een echt mandaat gekregen. De commissieleden hebben de vrijheid om naar eigen inzicht te handelen en mogen fouten maken. Daar bemoeit het bestuur zich niet meer mee. Het was wennen, maar we hebben nu geen moeite meer om bestuursleden te vinden.

Meevallen

Overweeg jij al een tijdje om bestuurder te worden? We horen heel graag van je, ook als je weinig tijd hebt. Voor overbelasting hoef je niet bang te zijn. Zelf ben ik dit jaar toegetreden

tot het Uniebestuur en ik vind het onwijs meevallen, het kost minder tijd dan ik had gedacht en ik hoef ook niet duizend stukken te lezen. Het Uniebestuur is een groep gave vrouwen, ik word er vrolijk van. Er is grote onderlinge solidariteit en de sfeer is open en eerlijk. We hebben aandacht voor elkaar.

Tot nu toe hebben zich vier Soroptimisten kandidaat gesteld om lid te worden van nieuwe Uniebestuur. Volgens de statuten is dat genoeg, maar het is wel wat mager. Nieuwe leden zijn dus zeer welkom.

Workshop

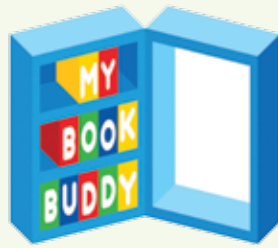
Een mooi voorbeeld van de flexibele schil is de bijdrage van Edith Koetsier van club Haarlem aan de zoektocht naar nieuwe bestuursleden. Ze heeft het Uniebestuur een workshop gegeven over hoe 'searchen' van bestuurders werkt en hoe je bestuursleden en andere Soroptimisten kunt verleiden om een bijdrage te leveren die in hun leven past. Een goed idee van Edith: Geef elk bestuurslid van de Unie een coach, een Soroptimist die in het dagelijks leven directeuren en bestuurders van bedrijven coacht. Ik zou het te gek vinden als ik eens in de zes weken mijn ideeën kan spuien en advies mag vragen over hoe ik de uitvoering kan aanpakken. Dan staat er echt iets tegenover de investering die je doet. In combinatie met de flexibele schil is het dan ook voor een klein bestuur goed te doen.

Word je ook nieuwsgierig of enthousiast, wil je meer weten?

Het Uniebestuur komt graag met je in contact, voor de flexibele schil of een bestuursfunctie: lotta@vanuchelen.nl, 06 – 14 00 82 92.

Het huidige interim Uniebestuur: staand v.l.n.r. Herma de Wit, Anne-Marie Vreman, Marlène van Benthem, Ellen-Joy Groosman, Dietlindt Seysener en Lotta van Uchelen. Zittend: Ingrid Blaauw, Nienke Feenstra en Marion Weisz.

Benefietdiner voor My Book Buddy

Op een mooie lentedag in april is iedereen druk in de weer bij de Pure Keuken in Vught. De organisatie van ons eerste Benefietdiner Samen Sterk is in volle gang. Binnen club Vught Lumineus heeft een groep van acht leden zich een jaar lang ingezet om deze dag tot een daverend succes te maken.

Er is organisatietalent, een echte chef-kok, een grafisch vormgever en er zijn vrouwen die voldoende weten van financiën. Vandaag is de aftrap van een evenement dat eenmaal per jaar flink geld moet genereren. Na alle voorbereidingen is het uur U daar, de voltallige club Lumineus is de hele avond druk met kokkerellen, afwas, veilingmeester of als elegante tafeldame. De 120 gasten worden verwelkomd door studenten van het Koning Willem I College. Tussen de gangen maken de studenten en Cirke Bana muziek. Het is met onze dertig leden hard werken maar wat een feest om al die tevreden gezichten te zien. Als

klap op de vuurpijl volgt nog de veiling. Alle veiling-items zijn door eigen clubleden aangeboden. De inkomsten gaan naar het goede doel. Om 23.00 uur kan dan na vele uurtjes van gezelligheid de balans worden opgemaakt: ruim € 10.000,- en een avond om nooit te vergeten. Van deze 'gouden' opbrengst wordt zo'n € 1.500,- besteed aan tweedehands fietsen voor statushouders binnen de gemeente Vught. Zo kunnen kinderen het schooljaar starten met een eigen fiets en zelfstandig naar een sportclub gaan. De resterende € 8.500,- is overgemaakt naar MyBookBuddy. Door onze prachtige opbrengst kunnen twee scholen worden opgericht: de Ecola Dassago in Burkina Faso en de Akany Manovosoa van club Antananarivo Doyen in Madagaskar. Deze scholen gaan onze naam dragen. In

De leden van club Vught Lumineus druk aan het koken voor het benefietdiner ten bate van My Book Buddy.

een volgend nummer brengen wij ieder een graag op de hoogte van de voortgang van deze scholen. De start is inmiddels gemaakt met behulp van de lokale Soroptimistclub. In april 2019 organiseren we weer een benefietdiner. Wil je erbij zijn of meer weten, stuur dan een mail naar benefiet.soroptimist@gmail.com.

Desiree Kramer
club Vught Lumineus

Feestelijk lustrum 90-jarig Amsterdam Centrum-West

Een mooie, zonnige en uitzonderlijk warme oktoberdag in Splendor onder leiding van dagvoorzitter Simone Lensink, een hartelijk welkom door president Sija van Mourik, een volle zaal, vertegenwoordigers van Uniebestuur en een tiental clubs van buiten Amsterdam en veel leden van de Amsterdamse dochterclubs én (toch wel bijzonder) veel oud-clubleden.

Een kort, aanstekelijk en vrolijk optreden van de opleidingsklas van Nieuw Vocaal Amsterdam (NVA) zet de toon: dit wordt een leuke middag. Gastspreker Theo Schuyt weet de ongedwongen en vrolijke sfeer vast te houden: een causerie, gebaseerd op degelijk cijfermateriaal van zijn vakgroep Filantropie Studies aan de Vrije Universiteit in Amsterdam (zie ook: www.geveninnederland.nl).

Voor de toekomst van serviceclubs ziet Schuyt mogelijkheden in:

- nationale / internationale samenwerking
- versterking van zakelijke netwerken
- nalatenschappen en fondsen op naam
- profileren en (externe) communicatie
- jongerenclubs en allianties met andere clubs en bedrijven
- investering in naamsbekendheid
- inzet van expertise en tijd, naast fondsenwerving

Persoonlijke ervaringen van panelleden, Rosa Louwerse en Angélique Koopmans, bleken illustratief voor onbekendheid en vooroordeel aangaande serviceclubs: tijdgebrek en aanwezigheidsplicht en het beeld van 'oud en vergrijsd'.

Het optreden van de NVA-Talentklas vormde een spetterende afsluiting. NVA, een buitenschoolse klassieke zangopleiding met twintig kleine koren, werkt nauw samen met het conservatorium. Het resultaat: € 4.700,- voor NVA, opdat financiën geen belemmering hoeven te zijn voor kinderen om mee te doen.

www.nieuwvocaalamsterdam.nl

Veronika Uhl
club Amsterdam Centrum-West

DEBATTEREN OVER OUDE THEMA'S DIE TOCH WEER NIEUW ZIJN

Wintervergadering: vernieuwing en 100 jaar algemeen kiesrecht

De Wintervergadering op 2 februari in Nieuwegein staat in het teken van bevlogenheid. Bevlogenheid die 100 jaar geleden maakte dat vrouwen mochten stemmen en bevlogenheid waarmee het huidige Uniebestuur de vernieuwing inzet.

Achter de schermen wordt druk gewerkt aan de modernisering van onze structuur en werkwijze. Onderdeel daarvan is een aanpassing van de statuten en het huishoudelijk reglement zodat de organisatie slagvaardiger en efficiënter wordt, waardoor we meer tijd hebben om onze doelen, het verbeteren van de positie van vrouwen en meisjes, te realiseren. Het Uniebestuur geeft op de Wintervergadering de aftrap en praat jullie graag bij over de voortgang.

'With freedom comes responsibility'

Dit thema staat centraal tijdens het middagprogramma. Het is een citaat van de Amerikaanse presidentsvrouw Eleanor Roosevelt. Het thema is van toepassing op het algemeen kiesrecht,

dat honderd jaar geleden, in 1919, in ons land werd ingevoerd. Daar gingen felle demonstraties van Suffragettes aan vooraf. Dankzij hun inzet konden vrouwen in Nederland niet alleen gekozen worden, maar ook zelf hun stem uitbrengen. Zo konden vrouwen bijdragen aan de democratie en mede vorm geven aan de samenleving. Sindsdien kunnen zij rechten van vrouwen waarborgen en de wereld veranderen. Tijdens de Wintervergadering debatteren we over de vraag wat er over is van die politieke bevlogenheid. Wat doen wij met dat zwaar bevochten recht? Is politieke betrokkenheid nog wel van deze tijd? Laten wij onze stem voldoende horen en hoe dan? Hoe geven wij invulling aan onze missie: opkomen voor de rechten van vrouwen en meisjes? Via debatten en debattechnieken wil-

Eleanor Roosevelt

len we 's middags antwoorden zoeken op deze vragen. Uitwisselen van argumenten met overtuigingskracht. Niet gemakkelijk maar wel te leren. Je krijgt een introductie in debattechniek en en gaat met ervaren debatleiders aan de slag. Kom erbij! We zijn reuze benieuwd naar jouw bevlogenheid en overtuigingskracht. De Wintervergadering wordt gehouden op 2 februari in het NBC Congrescentrum aan de Blokhoeve in Nieuwegein. Inschrijven kan vanaf januari via de website.

Judica van Riessen
organisatieteam wintervergadering

Soroptimist Marie-Christine Franken internationaal gelauwerd

Dr. Marie-Christine Franken, lid van club Gouda en klinisch linguïst-logopedist, heeft dit jaar de belangrijke *Knowledge Development and Innovation-Award* gewonnen voor haar onderzoek naar stottertherapie. De redactie heeft hier lucht van gekregen en wil er meer van weten. Wat is dat voor prijs? Hoe kom je aan zo'n prijs? Waar gaat het onderzoek over?

Op haar thuiswerkdag mag ik haar in Gouda bestoken met mijn vragen. In haar informatie vooraf vermeldt het professionele comité van aanbeveling onder meer dat er meer dan 4.000 hits zijn op Google Scholar voor Marie-Christine Franken, waarvan meer dan 1.000 voor haar RESTART stuttring program. Zij is zowel clinicus als onderzoeker, de ideale combinatie voor het ontwikkelen en onderzoeken van een therapieprogramma in de praktijk. Zij werkt voor het Erasmus MC in Rotterdam.

Al snel komen vaktermen langs als stotteren, broddelen, brabbelen. Als een jong kind in langere zinnen gaat spreken, komt er veel meer variatie in het ritme. Stotteren is de verstoring van het vloeiende spreekritme. Er komt steeds meer bewijs dat de neurale circuits die belangrijk zijn voor het spreken, bij stotterende kinderen anders zijn. De neurale activiteit van bepaalde circuits in het brein is in rust gemiddeld genomen minder bij kinderen die stotteren, dus ook als ze niet stotteren. Op peuterleeftijd is er amper verschil in het optreden van stotteren bij jongens en meisjes. Maar meisjes herstellen veel vaker: bij volwassenen is het verschil minstens 4:1.

bij een logopedist-stottertherapeut. De eerste grote epidemiologische studie naar stotteren dateert van 1964. Zo'n jaar of vijftig zeiden professionals tegen een kind dat stottert: zo lang je doet alsof het normaal is, bestaat het niet. Dus let er niet te veel op. Met de meetmethodes van toen bleek 80% van de stotterende kinderen 'spontaan' te herstellen. Waardoor dit herstel kwam, is niet onderzocht. Maar er bleven kinderen en volwassenen die ernstig stotterden. De kwaliteit van

broddelen behelst onder meer het niet uitspreken van lettergrepen met vaak een snel, onregelmatig spreektempo, waardoor de luisteraar de spreker niet zo makkelijk kan begrijpen. Jan Peter Balkenende is ooit als voorbeeld genoemd van iemand die broddelt. Je kunt er dus premier mee worden. Zelf heeft iemand zijn gebroddel niet door, maar de omgeving des te meer. Dan is behandeling wel een aanrader. Dat kan

onderzoek is lange tijd twijfelachtig geweest. Vragen werden gesteld aan ouders, maar dat zijn geen gespecialiseerde luisteraars, zo weten we nu. Als ouders kun je namelijk wennen aan het stotteren van je kind, en dan zul je aangeven dat je kind niet meer stottert. Ook kan een kind stille stotterers hebben, expres anders praten om niet te stotteren of spreekangst hebben. De kinderen zelf kunnen sterk verschillen in wat ze waarnemen van het stotteren. Sommige kinderen weten exact hoe vaak ze in een bepaalde periode gestotterd hebben, maar anderen hebben geen idee.

Balansmethode

Bij peuters en kleuters ga je eerst met de ouders aan het werk en niet rechtstreeks met het kind. In een gedragstherapeutische therapie leren ouders het spreken bewust te maken voor het kind, vooral op het moment dat het vloeiend spreekt. Je conditioneert het kind daarmee op het goede spreken. In een andere, zogenoemde 'balansmethode' leren ouders normale verwachtingen tijdelijk te verminderen. Voor ouders schetst Marie-Christine het beeld van een weegschaal, waarin spreektechnische, talige, emotionele en cognitieve elementen kunnen zitten die te zwaar zijn in een van de schalen. De (normale) verwachtingen van ouders over de capaciteiten kunnen te hoog zijn, dus

door die te verminderen, kan de goede balans hersteld worden. Door ouders te richten op de balans in de weegschaal voorkom je een schuldgevoel van al die ouders die denken dat het hun fout is dat hun kind moeite heeft met spreken. Marie-Christine staat er op dat ik ook beschrijf wat zij hierbij gebruikt uit mijn opvoedboek dat al jaren op haar boekenplank staat, namelijk het relativeren van de hoge eisen die ouders aan het kind stellen en het focussen bij het kind op wat echt belangrijk is. Hierdoor komt er meer rust in de tent. De bekroonde studie, haar zgn. RESTART studie, werd uitgevoerd met 199 kinderen tussen de drie en zes jaar, en hun ouders, 24 gespecialiseerde logopedisten, twee

behandelmethodes: de gedragstherapie direct gericht op vloeiende spraak, en het herstellen van de onbalans in de weegschaal tussen verwachtingen en mogelijkheden van het kind. De onderzoeker bepaalde per logopedist welk protocol gebruikt zou worden. Na drie maanden leverde de gedragstherapie meer resultaat dan de balanshersteltherapie maar na 18 maanden was het effect bij beide even groot. De klinische blik van de logopedist was dus niet van belang. Professional en ouders kunnen hun eigen voorkeur voor een behandeling aangeven. Het onderzoek vond plaats in Nederland, dat een hoge dichtheid van logopedisten heeft, die vergelijkbaar zijn opgeleid. Na de lange periode van

een niet zo'n sterke onderzoekstraditie inzake stotteren, is dit onderzoek een verademing. Het is uniek in de wereld. Geen wonder dat het zo veel erkenning heeft gekregen in de vorm van deze prijs.

Hoe druk Marie-Christine ook is, er is altijd tijd voor haar club. Ze is al ruim twintig jaar Soroptimist uit volle overtuiging en blijkt intensief betrokken bij diverse actuele projecten van haar club. Zoals Collegetoer Gouda, met Beatrice de Graaf en Inge Philips op 8 april 2019 voor vermindering van kindhuwelijken. Je kunt je nog aanmelden natuurlijk, laat ze nog even weten.

Wel en wee SI club Berlijn afspiegeling van Duitse geschiedenis

We zitten aan een groot stuk taart met verse aardbeien, vanillesaus en slagroom in Nico's Süsse Atelier aan de Fasanenstrasse in Berlijn. Cornelia Schönberg, presidente van de oudste Duitse Soroptimistclub, vertelt dat Nico het vak heeft geleerd in het Kaufhaus des Westens en tot de beste patissiers van haar stad behoort. Dat proef je! Samen met inkomend presidente Renate Rath heeft ze me uitgenodigd voor een gesprek over haar club en het Soroptimisme in deze grote stad.

Erder al was ik te gast op een clubavond in hotel Sylter Hof even verderop in de Kurfürstenstrasse. Bekende namen voor wie Berlijn al bezocht voordat Oost en West werden herenigd. Toen was dit gebied het centrum van het West-Berlijnse stadsleven. Maar ook voor de oorlog al was het een voorname stadswijk in Berlijn met grote huizen, brede straten en veel groen. Het was hier dat de oudste club van Duitsland in 1930 werd opgericht – door een Française. Al na twee jaar telde de club veertig leden. Maar een lang leven is

de club niet beschoren: nadat de nationaalsocialisten in 1933 de macht grepen werden Soroptimistclubs verboden, net als alle verenigingen die niet gelieerd waren aan de ideologie van het Hitler-regime. Joodse leden werden vervolgd of gingen in ballingschap en de overgebleven leden konden elkaar alleen nog in het geheim ontmoeten. Uit het gesprek met Cornelia (musicologe) en Renate (arts-epidemiologe) blijkt dat de geschiedenis van club Berlijn ook daarna parallel loopt met de geschiedenis van de stad. In 1951 maakte de club een doorstart, gesteund door Soroptimisten uit Denemarken en Noorwegen. 'Het voelde als een erkenning, dat we weer opgenomen werden in de internationale gemeenschap van Soroptimisten', zo schrijft de club op haar website. Maar ook: 'Te werken aan vriendschap, tolerantie en vertrouwen voelt voor ons als een bijzondere verplichting.'

Geïsoleerd

De bouw van de Berlijnse Muur in 1961 was de start van een moeilijke periode. Het ommuurde West-Berlijn raakte geïsoleerd van de rest van het land en veel mensen trokken weg in de hoop op meer kansen en mogelijkheden in West-Duitsland. Desondanks werd in 1982 een tweede Berlijnse club opgericht: het huidige Berlin-Charlottenburg. Niet lang daarna, in 1989, viel de Muur en

werden Berlijn en Duitsland herenigd. Dat bracht een ongekende dynamiek met zich mee. Cornelia: "We waren druk met de voorbereidingen van ons 60-jarig bestaan in januari 1990, toen in november opeens de Muur viel. Voor aanvang hadden zich 200 gasten gemeld, maar er kwamen maar liefst 500 mensen. Ze wilden allemaal meemaken hoe Berlijn was als herenigde stad! Het was een logistieke uitdaging." De hereniging bracht nog een andere uitdaging: er meldden zich opeens veel nieuwe leden. "Vooral de verhuizing van regering en parlement in de jaren '90 van Bonn naar Berlijn zorgde ervoor dat veel gezinnen naar Berlijn verhuisden. Die vrouwen brachten veel kennis mee over het landsbestuur en de organisatie ervan. Dat gaf ons veel nieuwe inzichten," aldus Cornelia. Na de 'Wende' hielpen de leden van club Berlijn met de oprichting van een nieuwe club in het voormalige Oost-Berlijn: club Berlin-Mitte, die in 1994 een feit was. Vier jaar later ontstond club Potsdam, dat een Friendshiplink heeft met club Hattem-Epe SHE. De jongste loot aan de Berlijnse stam is club Dorotheenstadt, die werd opgericht in 2006.

Notitieblokje

De clubavond in hotel Sylter Hof wijkt in vorm en inhoud niet veel af van de doorsnee clubavond in ons land. Het is

Cornelia Schönberg (links) en Renate Rath van SI club Berlijn

een beetje vakantietijd en de opkomst is navenant: 14 van de 35 leden zijn aanwezig. De oudste, een oud-ambassadeur, is over de tachtig, de jongste rond de veertig. De opstelling is een carré en voor elke zitplaats ligt een notitieblokje met pen. Op tafel staan water en appelsap. De afwezigen missen een interessante lezing van een zeer deskundige arts, specialiste op het gebied van slaapstoornissen. Maar er wordt ook tijd ingeruimd voor reguliere zaken zoals deelname aan een vlooiemarkt op en voor een Montessorischool, genoemd naar een bekende vooroorlogse joods-Duitse pedagoge en Soroptimist: Paula Fürst. Er gaat een envelop rond en aanwezigen kunnen een donatie doen. De nieuwe Europese AVG-privacyrichtlijn is ook in Duitsland onderwerp van gesprek en uiteraard krijg ik als gast de gelegenheid iets te vertellen over mijn club Utrechtse Heuvelrug,

de Unie en De Soroptimist. Vooraf is er een informele maaltijd, bestaande uit een buffet met een warm en een koud gerecht en een lekker zoet toetje. Het gesprek met Cornelia en Renate geeft me meer achtergrond. Ook in Duitsland heeft men moeite nieuwe, maar vooral jonge leden te werven. De Duitse Unie heeft daarom een commercieel communicatiebureau (met een Soroptimist aan het hoofd) in de arm genomen, dat moet zorgen voor meer naamsbekendheid. Club Berlijn heeft onlangs een filmprijs in het leven geroepen die wordt uitgereikt tijdens de Berlinale, het jaarlijkse filmfestival in Berlijn voor de beste vrouwelijke regisseur/cameravrouw. Met concerten en andere evenementen worden geldbedragen ingezameld voor goede doelen, zoals nu de straatkinderen in Berlijn. Als 'oude' club heeft club Berlijn ook 'oude' friendship links: Parijs,

Burnley, Wenen en Milaan. Er zijn regelmatige contacten en ook met de zusterclubs in Berlijn en Potsdam worden gezamenlijke evenementen georganiseerd. De club is al druk met een groot evenement in 2020: dan bestaat club Berlijn negentig jaar. Dat wordt gevierd in maart. Mocht je eens een kijkje willen nemen in deze stad of de zusters bezoeken, dan zou dat een mooie aanleiding zijn. Volg de website: clubberlin.soroptimist.de/home

Mocht je ook in de gelegenheid zijn een zusterclub in het buitenland te bezoeken en wil je daarover vertellen? Schrijf een artikel en vergeet niet een paar leuke foto's te maken. Stuur je bijdrage naar redactie@soroptimist.nl en wij zorgen voor een plaatsje in De Soroptimist.

Theateravond Voorne-Putten

Club Voorne-Putten Rozenburg organiseerde op 15 november een theateravond ten bate van Stichting Odanadi. Daarmee haalden ze € 6.000,- op voor deze stichting, die hulp biedt aan vrouwen en meisjes in India die slachtoffer zijn van mensenhandel en uitbuiting.

Karen Levin (K) en Monique van der Ster (M), beter bekend als het cabaret duo K&M, traden deze avond belangeloos op met hun voorstelling Grote Muil, Dikke Lip in een uitverkocht theater Twee Hondjes in Hellevoetsluis. Na afloop van het optreden was er nog een loterij met diverse mooie prijzen. Ook de opbrengst van deze loterij was voor het goede doel.

Aan het einde van de avond kon presidente Saskia de Jong de cheque overhandigen aan Natasja van der Lelij van Stichting Odanadi. Sinds 1993 heeft de organisatie Odanadi bijna 4.000 vrouwen en kinderen gered van verschillende vormen van geweld en hen een kans geboden op een toekomst. Odanadi betekent een 'maatje' in het Nederlands. Odanadi strijdt via reddingsacties, opvang en preventie activiteiten tegen allerlei vormen van geweld tegen vrouwen en kinderen, met name tegen mensenhandel.

Ingrid Luteijn
club Voorne-Putten Rozenburg

Gouden Speld voor Jacqueline Schoonwater

Op 31 augustus nam Jacqueline Schoonwater van club Leiden Aurora na dertig jaar afscheid van haar werk bij Diaconaal Centrum De Bakkerij in Leiden. Zij kreeg daarbij de Gouden Speld van de gemeente Leiden uitgereikt wegens haar grote inzet voor de maatschappelijke zorg in Leiden.

Jacquelines leven heeft altijd in het teken gestaan van het helpen van mensen, met name vluchtelingen en dak- en thuislozen. Ze zorgde voor een bed en gaf hongerigen meteen een boterham en een voedselpakket voor de volgende dag. "Direct helpen en handelen, daarna zoeken we wel uit waar ze misschien beter terecht kunnen.

Dat was de uitdaging van mijn werk, een goede oplossing zoeken voor mensen die niet in een vakje passen en buiten de regels vallen," aldus Jacqueline bij haar afscheid. Daarnaast trok Jacqueline zich het lot aan van de bewoners van Târgu Mures in Transsylvanie. Dat resulteerde onder meer in een gezondheidscentrum voor hart- en vaatziekten 'Procardia', het bejaardencentrum 'Casa Diaconala' en het kindertehuis 'Pici' waar straatkinderen veilig kunnen opgroeien. Er werd een straat verbouwd tot Leidse Straat met zes huizen waar dakloze gezinnen met begeleiding kunnen wonen. In 2010 ontving ze daarvoor het Gouden Kruis van de Orde van de Republiek Hongarije. Als afscheidskado vroeg ze een bijdrage voor dit doel, wat resulteerde in een donatie van bijna € 9.000,-.

Wethouder Marleen Damen speldt Jacqueline Schoonwater de onderscheiding op voor haar inzet voor de Leidse samenleving. (Foto: Melle van der Wildt)

Frouke Welling
club Leiden Aurora

Zeeuwse wordt Mrs Senior Pride

Ditty Smit van Damme, lid van club De Bevelanden, kreeg op 30 juli in Amsterdam de landelijke onderscheiding Mrs Senior Pride 2018 uitgereikt van Roze 50+ Nederland voor haar inzet als ambassadeur voor acceptatie van LHBTI-ouderen in onze samenleving. Als extraatje mocht ze op 4 augustus samen met Mr Senior Pride 2018 (Kees van den Berg uit Utrecht) als eregast meevaren met de Canal Parade in Amsterdam. Roze 50+ is een landelijke organisatie van vrijwilligers (ambassadeurs), die opkomen voor het welzijn van lesbische, homoseksuele, biseksuele en transgender ouderen en ouderen met een interseksuele conditie. In Zeeland is Roze 50+ sinds drie jaar actief. Er worden zowel ontmoetingen georganiseerd en trainingen, bijscholingen en gesprekken waarbij het gaat om educatie en voorlichting. Dit alles om bewustwording van diversiteit zo veel mogelijk te verspreiden en te vergroten. Ditty bezoekt als gepensioneerd verslavingsarts onder meer de Zeeuwse verpleeghuizen en informeert dan naar de acceptatie van de 'roze' bewoners. Door met elkaar in gesprek te gaan wordt men aan het denken gezet en komt er meer oog en aandacht voor deze specifieke groep bewoners, patiënten, burens, familieleden. Voor meer informatie over het werk van Roze 50+: www.roze50plus.nl.

Lilian van Tiggelen
club De Bevelanden

V R A G E N B I J H E T R E I L E N E N Z E I L E N V A N D E C L U B ?

Kijk wat clubIMPULS voor je kan doen!

ClubIMPULS is een groep van Sorooptimisten die helpen bij vernieuwing, ledenwerving of andere thema's waar de club zelf niet (Voldoende) uitkomt. De ondersteuners van clubIMPULS zijn 'gewone' Sorooptimisten die er plezier in hebben om clubs positief bij te staan. Door te luisteren, een invulling van een clubavond te verzorgen en tips te geven, hanteert clubIMPULS een praktische aanpak. Het zijn géén 'redders'. ClubIMPULS kan benaderd worden door het bestuur of door clubleden.

Met welke vragen kun je bij ons terecht?

- Ons bestuur hecht heel sterk aan procedures. Daardoor zijn alle 'nieuwe initiatieven' kansloos.
- Wij vergaderen vooral in plaats van leuke dingen te doen. Hoe kan dat anders?
- Bij het bespreken van dilemma's lopen we vast, waardoor er geen oplossing komt. Hoe doorbreken we dit?

Welke vragen krijgen we zoal van een clubbestuur?

- Wij hebben een grote groep 'inactieve' leden. Hoe pakken we dat aan?
- Er sluimeren wat 'tegenstellingen' waardoor er vaak vervelende discussies zijn.
- Feedback wordt in onze club gauw opgevat als...

Wil je ook eens sparren over je vraag of hulp hebben?

Je kunt je aanmelden via clubimpuls@soroptimist.nl. We nemen dan snel contact met je op. De kosten zijn de reiskosten voor de ondersteuner(s) en een bijdrage van € 75,- voor de organisatie van een clubavond. Mocht je langduriger onze hulp willen hebben dan vragen we € 150,- voor een trajectbegeleiding.

De spellen van clubIMPULS

ClubIMPULS heeft drie spellen ontwikkeld, die op de werkconferentie van de afgelopen drie jaar zijn geïntroduceerd en op de website beschikbaar

V.l.n.r. Kim van Hoek (club Apeldoorn), Mirjam Slot (club Hilversum) en Carla Langen (club Zuid Limburg) tijdens de workshop 'Ik ben Sorooptimist; hoe vertel ik mijn verhaal?'

zijn voor een leuke avond in de club. Dit zijn: 'Het stoplichtspel, plezier in de dialoog!', 'De teamrollen van Belbin' en 'Ik ben Sorooptimist; hoe vertel ik mijn verhaal?'

Op de werkconferentie van 10 november waren er twee workshops druk bezocht. Bij de workshop 'De zeven-sprong van Belbin' maakten de deelnemers in zeven stappen kennis met het teamrollenmodel van Belbin en de kernkwadranten van Ofman. Een actieve en vrolijke workshop waarbij de deelnemers naar hun eigen voorkeuren voor samenwerken moesten kijken en ontdekken hoe ze elkaar kunt

aanvullen in een team. De uitgewerkte flipovervellen leverden aardig wat gesprekstof voor de lunch en wellicht ook voor thuis in de clubs. Bij 'Ik ben Sorooptimist; hoe vertel ik mijn verhaal?' ging het over contact maken en aansluiten bij de ander als je je verhaal vertelt. We deden dit aan de hand van de KNVB-methodiek: vertel in het kort de feiten met je doel in het achterhoofd, maar doe dit vooral vanuit jezelf en in contact met de ander! Dat dit de tongen losmaakte werd duidelijk tijdens de oefening.

Wil je meer weten? Kijk dan op: www.soroptimist.nl bij 'clubIMPULS'.

Tekst: Cassandra Rienstra
Foto's: School for Justice

FRIENDSHIP DAYS LEVEREN SCHOOL FOR JUSTICE DONATIE VAN € 61.000,- OP

Eerste Indiase rechtenstudente naar tweede jaar dank zij Soroptimisten

In 2017 startte het programma School for Justice met de eerste school in India. Het doel is om een groep meisjes die bevrijd zijn uit gedwongen prostitutie, op te leiden tot advocaat of rechter om zo het systeem van binnenuit aan te pakken (educate to lead, to change the system). Straffeloosheid van deze misdaden is nog steeds een groot probleem. Naar schatting zijn 1,2 miljoen kinderen slachtoffer van kinderprostitutie in India. Van de daders komt maar een klein percentage voor de rechter.

Nu, ruim een jaar verder, is meer te vertellen over de resultaten én de geleerde lessen. De eerste student die rechter wil worden zit inmiddels in het tweede jaar. Het individuele maatwerk blijkt een factor voor succes, met voldoende Engelse les en het aanbieden van meerdere studierichtingen (naast rechten ook politiewerk, juridisch medewerker en maatschappelijk werker).

In principe gaan alle meisjes die gered worden in India naar een 'rescue-huis'

Chocoladeverkoop

(in Calcutta; waar nu 115 meisjes worden opgevangen). De studenten van School for Justice verbleven tot voor kort in dit huis en van daaruit gingen ze naar school. Door sociale omstandigheden (zoals ziekte van ouders) konden sommige meisjes niet intern blijven wonen en moesten zij de school verlaten:

een gemiste kans. Daarom wordt nu nog beter samen met deze meisjes naar haar sociale omgeving gekeken. Dit vraagt meer begeleiding; één van de redenen waardoor de begroting van het leerjaar Sfj in 2018 moest worden aangepast.

Zelfvoorzienend

Het tweede leerjaar van de eerste School for Justice in India is door ons Soroptimisten gefinancierd. Het belangrijke doel blijft dat de School for Justice financieel zelfvoorzienend wordt. Hiervoor werd een Free a Girl Movement Foundation gestart met sleutelfiguren die als hoofdtaak kregen om fondsen te werven. Omdat toezicht daarop ingewikkeld was, is Free a Girl India opgericht. Daar houden zes bestuurders (boardmembers/trustees) de vinger aan de pols. Mo-

menteel worden gesprekken gevoerd voor het werven van de laatste drie kandidaten. De Raad van Toezicht van Free a Girl Nederland (die belangeloos werk verricht) gaat op korte termijn naar India om dit proces te versnellen en te controleren. Er zijn al ingangen bij bedrijven gevonden en fondsen gedoneerd. FaG werkt overigens niet alleen aan dit doel; er wordt goed samengewerkt met de regering en andere partners om meisjes die bevrijd zijn verder te helpen (ook naast het programma School for Justice). Zo zijn er de afgelopen tien jaar door FaG zo'n 4.000 meisjes gered uit de vele bordelen in India.

Nepal

Naast India wordt het programma nu opgestart in Nepal, waar inmiddels tien meisjes geselecteerd zijn. De

Friendshipdays Leeuwarden, Friese clubs en de verkoopopbrengsten tijdens de Friendshipdays leverden een groot deel van de benodigde financiering op (ruim € 61.000,-!). Het streven is om het komende jaar meer meisjes te laten toetreden (in totaal 25), waarvoor nog meer nodig is (nog ongeveer € 40.000,-). De samenwerking met de lokale partijen verloopt in Nepal erg goed. Dit alles is mogelijk gemaakt door de bijdragen van veel hardwerkende clubs en hun leden met giften, clubevenementen, verkoop van chocolade (harten en letters) en de inmiddels bekende heerlijke cashmere sjaals. Zo bestelden dit jaar 42 clubs chocoladeletters, totaal ruim 10.000 letters, waarvan € 2,- per letter gedoneerd wordt aan de School for Justice.

Het meisje met de rode sjaal is de tweedejaars rechtenstudente.

Speelfilm

Ondanks enkele opstartproblemen is de werkgroep tevreden. Het gaat goed met de meisjes. We blijven hen ondersteunen totdat ze hun diploma op zak hebben of zolang nodig. De werkgroep wordt door Free a Girl heel

goed ondersteund. Zo hebben we bijvoorbeeld de rechten van de speelfilm SOLD gekregen. Clubs kunnen die gratis vertonen. Een geweldig idee voor een fondsenwervend clubevenement of een meer regionale aanpak. Een prachtige film die uitstekend weergeeft

wat er dagelijks gebeurt in India: iedere 20 minuten wordt er een vrouw verkocht. Onze doelstelling blijft: kinderprostitutie moet de wereld uit. Dit lukt ons niet alleen. Een integrale aanpak is nodig, waarbij we ons internationale netwerk beter willen inzetten. We willen doorgaan in de ondersteuning en opzet van (meer) scholen. We kijken uit naar de eerste meester in de rechten in Calcutta!

Meedoen? Neem contact op met de werkgroep voor meer informatie via schoolforjustice@soroptimist.nl (ook voor het vertonen van de film SOLD).

Giften kun je storten op NL90 INGB 0006 570247. De rekening wordt beheerd door de Stichting ondersteuning projecten Unie van de Soroptimistclubs in Nederland, Suriname en Curaçao.

Waar staan we nu?

- In 2017 startten 19 meisjes aan het eerste jaar. Dit jaar werd nog door AFAS foundation gefinancierd;
- In 2018 is (door privé-omstandigheden) een aantal studenten gestopt.
- Tegelijkertijd konden enkele nieuwe cursisten worden toegelaten;
- 4 meisjes hebben het toelatingsexamen voor de universiteit gehaald;
- 3 meisjes zitten inmiddels in het eerste jaar van de rechtenstudie op de universiteit;
- 1 van de meisjes uit de eerste groep zit nu in het tweede jaar! (zie foto op pagina hiernaast: het meisje met de rode sjaal);
- 1 december 2018 starten 5 meisjes aan de politieacademie;
- De opleidingen Journalistiek en maatschappelijk werker worden vanaf 1 januari 2019 mogelijk.

Laatste Jeugdcroisière groot succes

Deze zomer organiseerden club Hoeksche Waard IJsselmonde en club Scheveningen geassisteerd door Delft, Lisse Bollenstreek en Waterland een succesvolle Jeugdcroisière, waaraan twaalf jongelui tussen 16 en 19 jaar uit IJsland, Roemenië, Turkije, Hongarije, Estland Letland, Litouwen, Georgië, Oostenrijk en Moldavië deelnamen.

Reactie van een Roemeense deelnemer: *“First of all let me thank you for the incredible opportunity and the amazing time I've had in all 11 days of the croisière in the Netherlands. The first half of the croisière really made me feel welcome and helped all of us become a stronger and more united group. The entire schedule in Hoeksche Waard was really well put together and each day presented an even bigger opportunity for fun and new things to learn, from riding a carpet to swimming in dutch lakes, from riding bikes to barbeques. In Scheveningen, we had more of a cultural trip, as we visited a lot of museums and more culturally important places. We also visited The Hague and Amsterdam, both impressive cities and full of history.”*

Jeugd van zo verschillende culturen en achtergronden bij elkaar brengen en het begrip voor elkaar te vergroten zal altijd belangrijk zijn voor stabiliteit in de wereld. De clubs zijn dan ook unaniem van mening dat het waardevol is om dit evenement te herhalen. Van harte dagen wij andere clubs

uit dit initiatief over te nemen. Onze informatie en ervaring stellen wij gaarne ter beschikking.

Dineke van As
Club Hoeksche Waard/IJsselmonde

Thea Ekker-Van der Pas (91) schrijft autobiografie

Recent verscheen het in eigen beheer uitgegeven autobiografische boek Zingen ... nooit zonder van de 91-jarige sopraan en zangpedagoge Thea Ekker-van der Pas, lid van club Leiden. Thea is professioneel zangeres en haar zangcarrière bracht haar over de hele wereld. Achter in het dikke boek zit een CD met 24 liederen, waaronder een ontroerende glasplaatopname uit 1932, waarop ze als klein meisje ‘Mijn popje, mijn zus’ zingt.

Thea groeit op als dochter van pianist en conservatoriumdocent Theo van der Pas. Na de HBS gaat ze naar het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Daarna volgt een leven vol concerten. Zo trad ze meermalen op in Parijs, begeleid door haar vader. Ze concerteerde met zangers als Max van Egmond, Ruud van der Meer en Marco Bakker.

Als ‘leuk-betaald, want 25 gulden per avond!’-uitstapje speelde Thea de rol van non, in de beroemde musical ‘The Sound of Music’. Maar vanwege haar gezin, er waren inmiddels drie kinderen, kon ze niet elke avond optreden. Tijdens

Kerstbijeenkomsten van club Leiden verzorgde Thea lange tijd de muziek. Op een groot Unie-lustrumfeest in Utrecht gaf ze een optreden met pianiste Toos Onderdenwijn-gaard; erelid Koningin Juliana zat op de eerste rij.

In mei 1983 gaf Thea Ekker haar officiële afscheidsconcert als professioneel zangeres. Ze bleef echter nog heel lang zangles geven.

Zingen... nooit zonder door Thea Ekker - van der Pas. ISBN nummer: 9789463233293. Het boek is te bestellen via: Theapas@xs4all.nl.

Thea met haar vader concertpianist Theo van der Pas (foto: Willemien Timmers).

Josine Spits
club Leiden

FELISA TIBBITTS VRAAGT ONZE HULP

Soroptimisten kunnen helpen bij lessen over mensenrechten

‘Onze’ Felisa Tibbitts, bijzonder hoogleraar mensenrechteneducatie, verbonden aan de Rijksuniversiteit Utrecht en de University College Roosevelt in Middelburg, vertelt in elk nummer van De Soroptimist waar ze mee bezig is. En hoe wij, Soroptimisten, kunnen bijdragen aan onze gemeenschappelijke missie: het verbeteren van de positie van vrouwen en meisjes en in hun kielzog die van andere groepen die moeten vechten voor hun rechten.

En van mijn belangrijkste opdrachten als hoogleraar Mensenrechteneducatie is op te komen voor een goede kwaliteit en borging van dit aandachtsgebied in de Nederlandse samenleving. Dat betekent uiteraard dat ik samenwerk met anderen die actief zijn op dit terrein, onder wie de Soroptimisten. Over mijn werkzaamheden kun je veel vinden op een speciale pagina op de website van de Soroptimisten: www.soroptimist.nl/nl/leerstoel/. Hier vind je alles wat je moet weten over mensenrechten en ook welke activiteiten er worden ontwikkeld in het kader van deze leerstoel. Blijf ons vooral volgen, de pagina wordt regelmatig bijgewerkt. Verschillende organisaties, zoals Amnesty International, het Anne Frankhuis en UNICEF, houden zich intensief bezig met mensenrechteneducatie. Het voordeel van betrokkenheid van een non-gouvernementele organisatie zoals de Soroptimisten is, dat de leden zich nauw verbonden voelen met dit doel en er veel kennis en talent aanwezig is. Nadeel is dat hun inzet vaak niet toereikend is om elk Nederlands schoolkind te bereiken met de volle omvang van de betekenis van mensenrechten: non-discriminatie, gelijkheid, inclusie en menselijke waardigheid. Daarom is het zo belangrijk dat het Ministerie van Onderwijs de nadruk legt op burgerschapsonderwijs op scholen. Afgelo-

pen jaar hebben 14-jarigen op Nederlandse scholen aangegeven gelijkheid tussen mannen en vrouwen (gender equality) belangrijk te vinden, maar weinig waarde te hechten aan gelijke rechten voor mensen van elk ras en etniciteit. (iccs.iea.nl). Er is een wetsontwerp in de maak om burgerschapsonderwijs verplicht te stellen en criteria daarvoor verschijnen komend voorjaar. Ik was met het College voor de Rechten van de Mens betrokken bij die wet en zag veel ruimte voor mensenrechten in de teksten.

Zoals in deze passage:

“The government therefore proposes to formulate the common core of citizenship education, to which education should at least be recognizable: respect for and knowledge of democratic and constitutional values and human rights.”

Mensenrechteneducatie is niet alleen voor schoolgaande kinderen, maar voor iedereen. Wil je meedoen met onze doelen, neem dan contact op met Marlène van Benthem marlene.van.benthem@ziggo.nl. Wij willen Soroptimisten koppelen aan docen-

ten, werkenden in de gezondheidszorg, maatschappelijk werk, psychologen en juristen en in de private sector. Je kunt ook direct contact met mij opnemen: f.l.tibbitts@uu.nl.

Ik wens iedereen een gelukkige jaarwisseling en hoop dat we in 2019 kunnen samenwerken aan een betere samenleving.

Felisa Tibbitts
hoogleraar Mensenrechteneducatie
Rijksuniversiteit Utrecht en University College Roosevelt Middelburg

Sortopia: voorzet voor een ideale Soroptimistenwereld

Meerdere Soroptimisten reageerden op de oproep van het Uniebestuur om met vernieuwingsideeën te komen, om onze organisatie toekomstbestendig te maken. In aanloop naar de regionale bijeenkomsten in oktober deden Hanneke Hietink van club Utrechtse Heuvelrug en Yvonne Hoogendoorn van club Lelystad een voorzet voor een manier om met Soroptimisten te praten over vernieuwing.

Deel 1: analyse

Met humor en zelfreflectie kijken naar 'hoe het is', vooral natuurlijk een beetje naar de dingen die niet zo lekker gaan. Voor iedereen herkenbaar. Niet de bedoeling hier een discussie van te maken, maar wel als een soort 'feest der herkenning'

- a. Herken je dat: zo'n vergadering met je club of bij de Unie waar oeverloos allerlei mensen hun mening geven. Het lijkt erop dat omdat de ene het woord had, de andere ook een duit in het zakje wil doen.
- b. Herken je dat: dat je binnen je club iets moet organiseren (bv een BBQ) waar je als vakvrouw je hand niet voor omdraait, maar voor je het weet ben je twee avonden aan het vergaderen met een commissie...
- c. Herken je dat: Je wil best wel wat doen en meedenken, maar zodra je je ideeën deelt, dreig je een enorme aap op je schouder te krijgen en direct de hele klus op te kunnen knappen. Volgende keer hou je mischien toch je mond maar...
- d. en als je dan de taak op je hebt genomen en in een commissie zit, zit je zo vast aan protocollen, structuren en meerjarenplannen dat je niet meer toekomt aan geïnspireerd aan de slag gaan.

Hanneke Hietink (2^e links) geeft een workshop regionalisering op de Werkconferentie

- e. Je bent echt heel enthousiast over het Soroptimisme en met medevakvrouwen schakelen. Waarom lukt het zakelijk wel om professionele gesprekken te voeren en professionele activiteiten te organiseren terwijl je bij Soroptimist activiteiten al snel bezig bent met een knutsel, museumbezoek etc.

Maak er een feest van herkenning van, lach erom, (maak er geen discussie van)... daarna kan het uit het systeem.

Deel 2: In gesprek over 'Sortopia'

Hoe zou je ideale Soroptimistenwereld eruit zien? We geven steekwoorden, maar probeer die vooral uit de

groep te laten komen: (Verbindend/ Netwerk, Doen/ Actie, Inhoud, Eenvoudige structuur, inspirerende activiteiten, Digitaal, Korte lijnen, Jong en oud, Herkenbaar en zichtbaar, Flexibel, Vrouwenbelangen, Zakelijk netwerk, meer bereiken met minder tijdinvestering).

Deel 3: Actie

Laat iedereen nu bij deze steekwoorden aangeven welke belemmeringen er moeten worden weggehaald en welke initiatieven hiervoor nodig zijn. Hoe komen we dus in 'Sortopia'. Tenslotte: de avond samenvatten door een gezamenlijke top vijf te maken met afspraken wat wel en wat niet (meer) te doen.

'SCHERING EN INSLAG' TILBURG

De oprichting van een nieuwe Soroptimistclub

Met groot enthousiasme zijn wij, Caroline Vos, Annette Bouws en Mado Remkes, ruim anderhalf jaar geleden in Tilburg gestart met een nieuwe club. Onder begeleiding van onze mentoren Liesbeth Naayen, Joep Mes en inmiddels ook Manuella Nering Bögel zijn we druk aan de slag met het ons eigen maken van al het reilen en zeilen rondom het voor ons zo nieuwe Soroptimisme. Al gauw was ons helder dat het Soroptimisme zulke mooie doelen nastreeft, dat het haast onmogelijk is je daar niet achter te scharen.

N a een korte periode waarin we tijd namen om elkaar te leren kennen, zijn we geïnteresseerden gaan werven in Tilburg en omgeving. Omdat Tilburg van oudsher zijn wortels in de textiel heeft, hebben we gekozen voor de clubnaam 'Schering en Inslag'.

Met vallen en opstaan en anderhalf jaar verder en hebben we een groep van vijftien enthousiaste powervrouwen, aspirant leden en belangstellenden bij elkaar. Vallen en opstaan, want we zijn wel tegen een aantal zaken aangelopen. Hoe houd je leuke en inspirerende avonden bijvoorbeeld? Powerpointpresentaties over het Soroptimisme en voorstelrondjes voor nieuwe gezichten bleken niet de optimale invulling. Inmiddels experimenteren we met nieuwe ideeën. Ook een goede locatie vinden is niet zo makkelijk. We zijn gestart in onze huiskamer maar later verhuisd naar een gemeenschapshuis. Maar de ruimte had nauwelijks sfeer en dat had zijn weerslag op onze leden. Een groot deel haakte af. Nu zitten we weer thuis aan de eetkamertafel. Bovendien merkten we dat het belangrijk is een gezamenlijk doel te hebben om je voor in te zetten. Want gezamenlijke actie bindt.

Daarom besloten we begin september bij de Tilburgse Ten Miles een waterpost te gaan bemensen. Het goede doel was een klein ziekenhuis in Kenia. Onze slogan werd 'Stop 4 water, Run 4 Kenya'. Omdat het én erg warm was én we de eerste waterpost waren, was onze post favoriet. Deelnemers konden afkoelen door onder een waterstraal te lopen en wij verkochten waterflesjes. Leuke muziek met twee jonge dj's (zonen van leden) maakte het geheel af. Deze eerste activiteit heeft ons erg enthousiast gemaakt en de groep meer gebonden. Afgelopen werkconferentie was er voor het eerst een delegatie van onze club aanwezig.

We hebben ervan genoten! De interessante workshops en gesprekken met anderen hebben ons geïnspireerd. We hebben veel leuke ideeën voor de toekomst van onze club opgedaan. We zijn er nog niet, maar we zijn wel op de goede weg! En we zijn nog steeds op zoek naar enthousiaste powervrouwen die onze club willen komen versterken. Dus weten jullie nog iemand die mogelijk geïnteresseerd is, willen jullie haar dan tippen? Je kunt jezelf of een geïnteresseerde aanmelden bij: mado@madoremkes.nl.

Emmense Janny Visscher ruim 50 jaar Soroptimist

Janny Visscher-De Groot in Emmen is meer dan 50 jaar Soroptimist, 88 jaar jong en staat midden in het leven. In haar Soroptimistclub Emmen is ze vraagbaak en adviseur. Ze denkt mee, motiveert en relativeert. En vooral: ze geniet van de activiteiten in de club en van de leden.

'WAT BLEEF VIND IK BELANGRIJKER: DAT WIJ VROUWEN IETS ONDERNEMEN VOOR ANDERE VROUWEN.'

Ze signaleert wel grote veranderingen in het Soroptimisme vanaf haar inauguratie in 1967 tot nu. "Ik was toen een van de weinige getrouwde leden met een gezin en een fulltime baan in het management van sociaal-maatschappelijk werk. Voor mij een bewuste keuze. Huisvrouw zijn achter het aanrecht wilde ik niet en ook niet uitsluitend de beslotenheid van het gezin. Ik was nieuwsgierig naar de wijde wereld met al haar mogelijkheden". Janny kent die aantrekkingskracht van 'de wereld' nog. Met regelmaat rijdt ze naar haar dochters in Zuid-Holland en Limburg. Ze is net terug van een herfstvakantie in Engeland. Tot enkele jaren geleden stapte ze geregeld in het vliegtuig naar haar zoon in Amerika.

Een paar jaar geleden overleed haar man Henk. Kort daarna kwam Janny met de mededeling dat ze naar de Noordkaap ging. Fijn, vond iedereen, met welk gezelschap? "Hahaha, ik reed er natuurlijk zelf heen, ver, steil, hoog en eenzaam. Ik wilde dat juist helemaal alleen doen, om afscheid te nemen van het oude leven met Henk. Twee jaar geleden was ik weer in Noorwegen. Ik vloog er heen, huurde op de luchthaven een auto en reed in een paar uur naar mijn bestemming. Heerlijk".

Duizenden laatjes

Praten met Janny is kennismaken met een enorm geheugen, dat werkt als

een kast met duizenden laatjes. Feilloos trekt ze de juiste laatjes van haar herinnering open. Geen zoeken, geen verzuchtingen als 'Ik moet het ergens hebben, maar waar...' Integendeel, bij Janny zijn de details van alle periodes in haar leven op afroep beschikbaar. Vorig jaar was ik er als mede-Soroptimist op haar verzoek bij, toen ze werd geïnterviewd door een 'verhalenvanger' van de Aaltense Musea, die haar herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog op band kwam vastleggen. Geen snippertje papier of geheugensteuntje lag op tafel. Janny ging zitten en haalde zonder mankeren de antwoorden op alle vragen uit haar geheugenlaadjes, zeker drie uur achter elkaar. Door het lezen van tijdschriften en boeken houdt ze haar geest scherp. Op tafel, op de bijzettafeltjes, in de vensterbank liggen stapels. Naast Thieme's Handboek voor alle Europese vogels ligt Het Oerboek van de Mens (over de evolutie en de Bijbel), er naast Waar kom je vandaan (artikelen, commentaar en toespraken van Elie Wiesel) en daar weer onder Verzet en Overgave van Dietrich Bonhoeffer. "Daar lees ik elke dag wel een stuk uit. Ben nu ook bezig in Het Uitschot en de Geest, met als ondertitel Paulus onder de filosofen, van Gert-Jan van der Heiden. Paulus' brieven met uitgangspunten voor een nieuwe manier van denken over de wereld, de tijd en de geschiedenis, maar ook over levenskunst, recht en politiek". Een kolfje naar Janny's hand, die voor alles aartsnieuwsgierig, doortastend en actief is. "En eigenwijs?", op- per ik en meteen begint ze te lachen.

Maandelijks koffieochtend van de Soroptimisten in Emmen: Janny ontbreekt nagenoeg nooit.

"Ja, dat ook. Als mijn moeder riep "Leg weg die schaar, dat kun jij niet..." dan zette ik mijn stekeltjes op. Van mijn vader mocht ik alles proberen, ook al was ik linkshandig. Maar toen ik met een bijl in m'n rechterpols sloeg was dat wel even afgelopen. Kijk, je ziet het litteken nog".

Gegijzeld en onder schot

De jeugd van Janny werd gekenmerkt door indrukwekkende ervaringen. Haar vader werd in het laatste jaar van de Tweede Wereldoorlog door de Duitsers gefusilleerd en Janny werd zelf, 15 jaar oud, gegijzeld en onder schot gehouden op Bevrijdingsdag in Vroomshoop. Over deze bizarre dag werd thuis nooit meer gesproken. "Dat is typisch calvinistisch. Wij zijn van voor de oorlog en denken heel anders over het leven. Je kijkt niet meer om, voor je ligt de toekomst". Deze boodschap sprak

Janny Visscher ook uit bij de onthulling van het Bevrijdingsmonument in Vroomshoop op 5 april. Haar verhaal werd samen met dat van enkele andere oud-gegijzelden verwerkt tot de DVD 'Een ware bevrijding'. "Vreemde gewaarwording. Opeens was dat stukje van mijn leven openbaar". Dat ze in het grote bouwbedrijf dat haar moeder voortzette na de dood van haar vader geen definitieve plaats kreeg – en haar broers wel – was bitter voor haar en leidde tot een studie ver weg, aan de Sociale Academie in Amsterdam. In ruim vijftig jaar Soroptimisme zag Janny Visscher veel veranderen en gelijk blijven. "We werden allemaal mobieler, kunnen nu met gemak naar een vergadering ergens in het land rijden. Dankzij e-mail en internet ben je steeds snel op de hoogte en kun je elkaar bereiken. Maar wat bleef vind ik

veel belangrijker: dat wij vrouwen iets ondernemen voor andere vrouwen. Er voor zorgen dat vrouwen evenwaardig worden in de maatschappij, dat ze kunnen meedraaien in het totale wereldgebeuren, daar gaat het om!". We sluiten af met een passend slotwoord: "Volgend jaar ga ik m'n negentigste levensjaar in. Hoe dat voelt? Dat voel je niet. Mijn hoofd blijft jong, maar ja, het lijf slijt wel, dat moet je accepteren. En ermee leren omgaan". Dat kan Janny als de beste. Kan ze niet meer lopend van huis naar het koffiedrinken met Soroptimisten? Dan rijdt ze de helft met de auto en loopt de rest. Volhouden, is haar motto. En lachen! Ze herkent feilloos hilarische elementen in situaties en kan uitbarsten in een grootse lachbui of gniffelend genieten.

90 years

14-16 September

empowerment

Friendship Days 2018

Leeuwarden

Soroptimist International